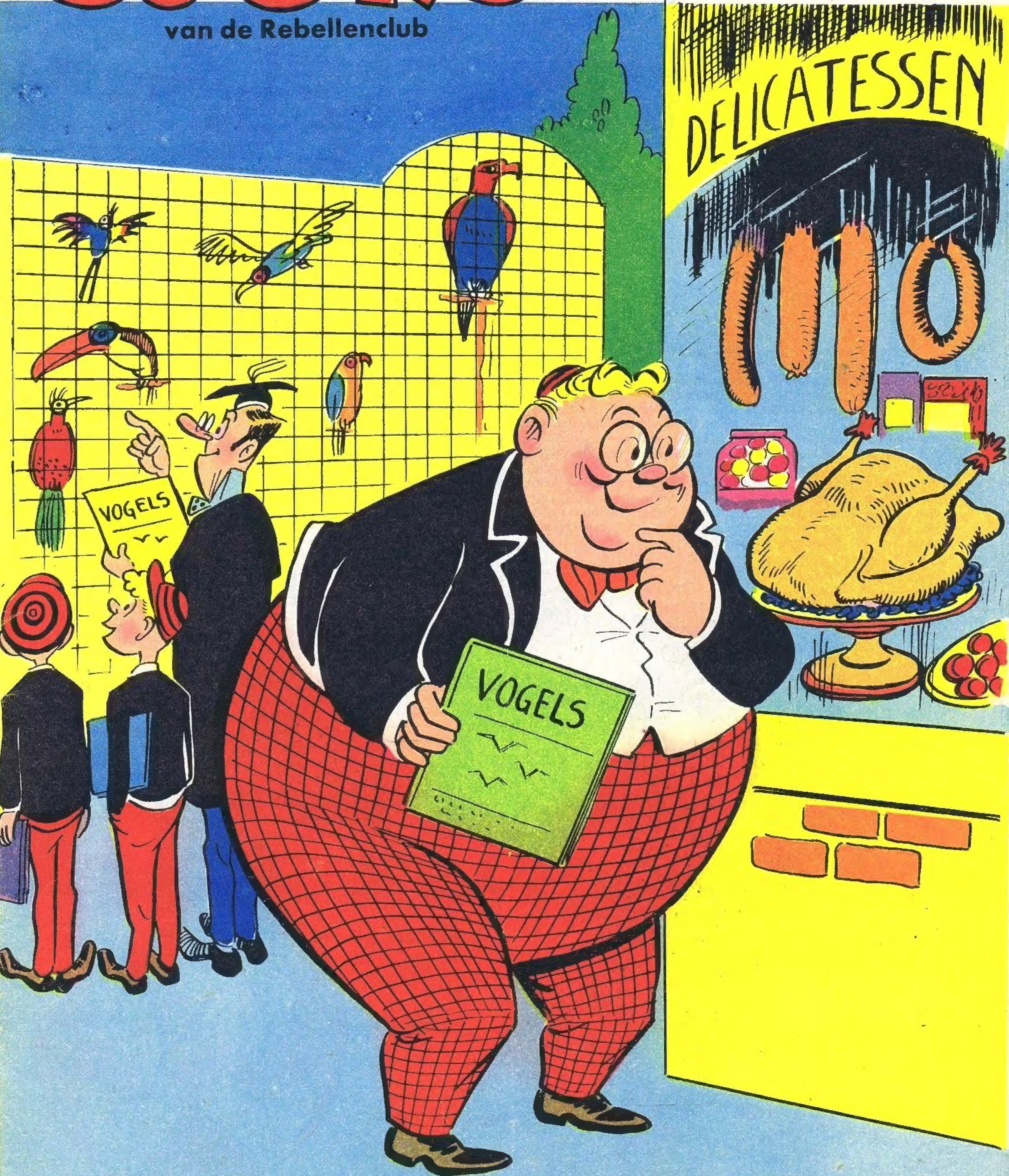
SJORS

van de Rebellenclub

26 JUNI 1965
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr. 26

ROOFDIEREN ONDER DE PLANTEN

Zonder enig kwaad te vermoeden strijkt een vlieg op het blad neer. Dan flitst er plotseling iets groens en de vlieg is verdwenen. Deze ongelukkige vlieg is terechtgekomen in de venusvliegevanger. De meeste planten voeden zich met zouten en mineralen die in de bodem voorkomen. Maar er zijn een aantal die insekten nodig hebben om zich te voeden. Een van hen is de zonnedauw. De platte ronde blaadjes van deze merkwaardige plant zijn aan de randen bedekt met een soort borstels. Aan het einde van elk borsteltje zit een blaasje dat een kleverige vloeistof bevat.

Wanneer een insekt met een van de blaasjes in aanraking komt, sluiten de borstels zich meteen en is vluchten niet meer mogelijk.

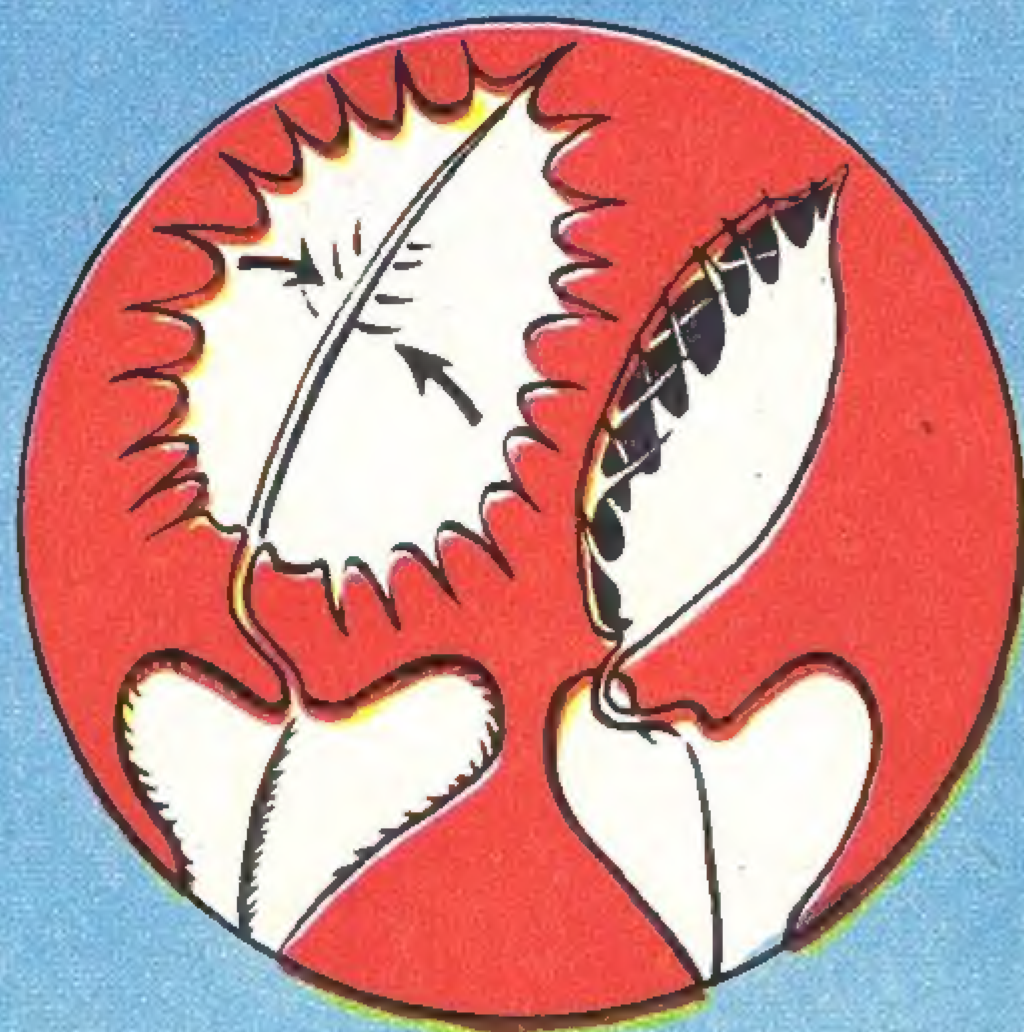
Eenmaal in het hart van het blad beland wordt het insekt al vlug door een bijtende vloeistof gedood en zo komt deze vreemde vleesetende plant aan het benodigde voedsel.

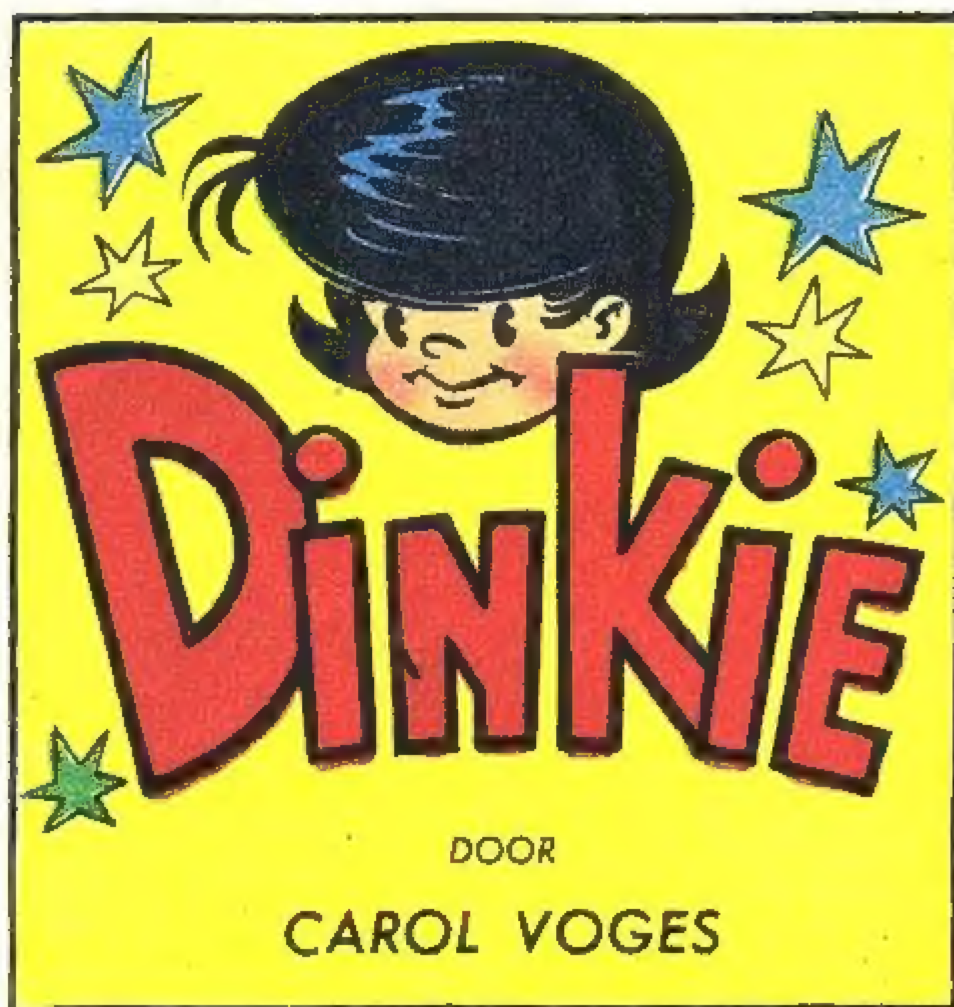
De bladen van de venusvliegevanger hebben aan het einde een beweeglijk gedeelte dat door een franje van borstels gevormd wordt. Tussen de twee gedeelten waaruit het blad bestaat zitten een aantal heel gevoelige haartjes. Wanneer een insekt tegen die haartjes aankomt, sluiten de twee helften zich onmiddellijk en het insekt zit stevig gevangen. Het slachtoffer wordt dan gedood en verteerd door speciale sappen die de plant afscheidt. Wanneer de maaltijd afgelopen is vouwen de bladen zich weer open en worden de niet verteerde delen naar buiten gegooid.

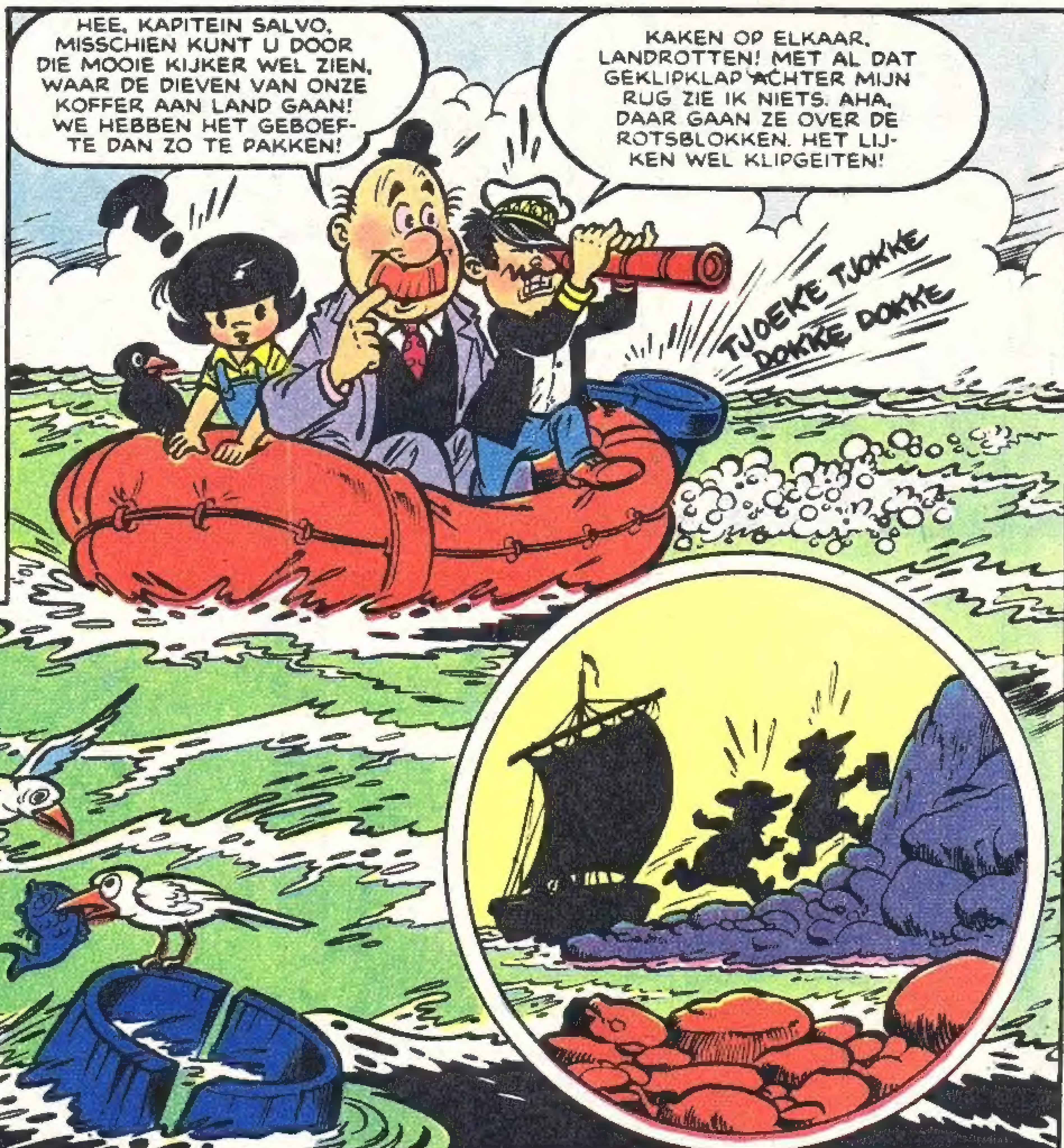

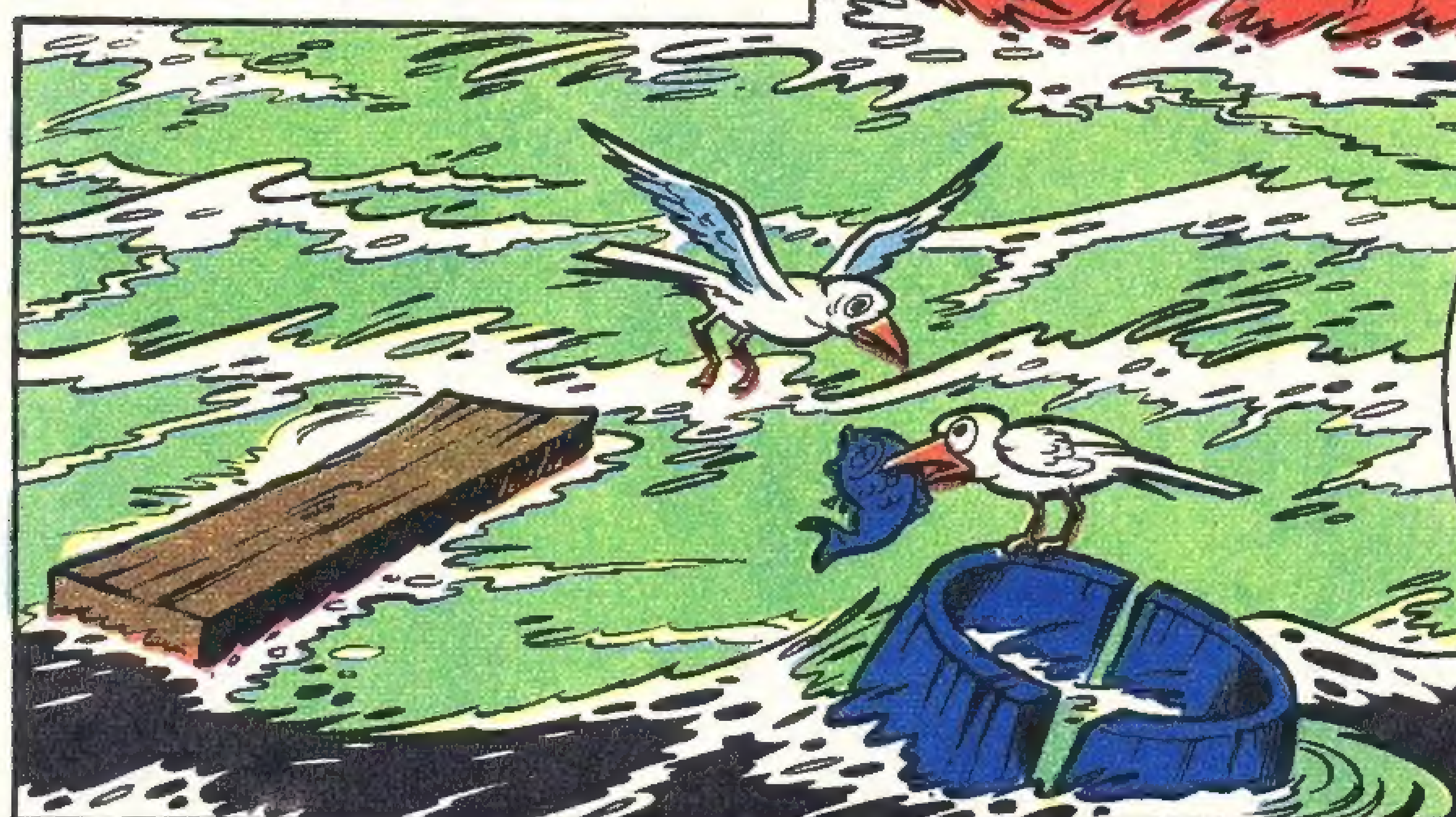
Het kannekenskruid is een van de vele vleesetende planten die in de tropen voorkomen. De bloem waar deze plant zijn naam aan te danken heeft lijkt op een kannetje. De binnenkant is bedekt met een soort was, waar scherpe, naar beneden gerichte punten uit steken. Langs de rand van het kannetje zit een stof waar insekten erg gek op zijn. Wanneer een insekt op het kannetje neerstrijkt, glijdt het uit over de gladde was en valt in het kannetje. De scherpe punten aan de binnenkant maken het weer naar buiten klimmen onmogelijk. Het kannetje is gedeeltelijk met water gevuld zodat de gevangen insekt verdrinkt. Dit water zorgt er ook voor dat het diertje zodanig verteert dat de plant aan het benodigde voedsel komt.

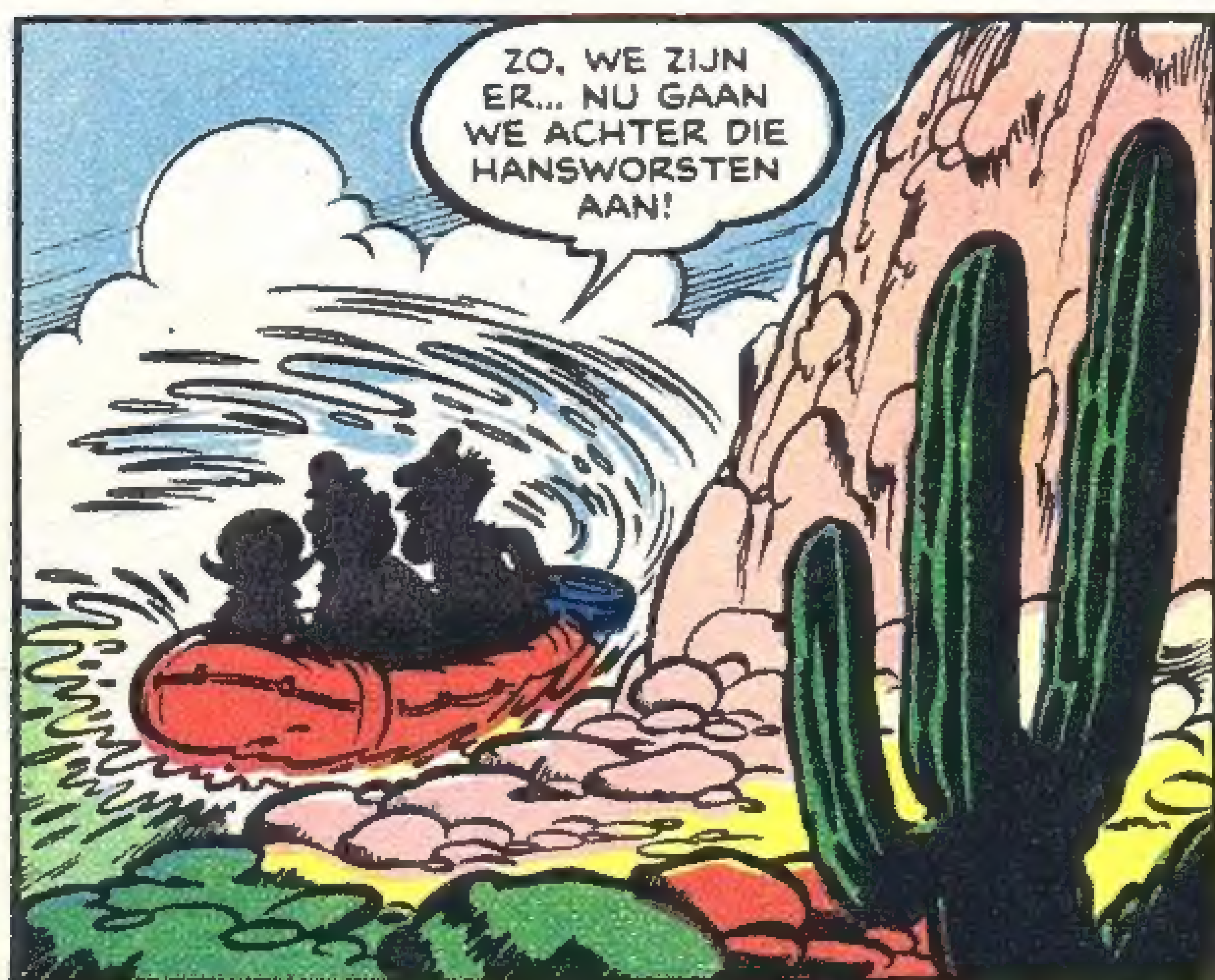

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

HEE, KAPITEIN SALVO, MISSCHIEN KUNT U DOOR DIE MOOIE KIJKER WEL ZIEN, WAAR DE DIEVEN VAN ONZE KOFFER AAN LAND GAAN! WE HEBBEN HET GEBOEFTE DAN ZO TE PAKKEN!
KAKEN OP ELKAAR, LANDROTTEN! MET AL DAT GEKLIPKLAP ACHTER MIJN RUG ZIE IK NIETS. AHA, DAAR GAAN ZE OVER DE ROTSBLOKKEN. HET LIJKEN WEL KLIPGEITEN!
TJOEKE TJOKKE
DOKKE DOKKE

DIE STILLE KREEK HEBBEN ZE ALS LANDINGSPLAATS UITGEKOZEN! HET IS DE HOOGSTE TIJD OM ER EEN SCHEPJE BOVENOP TE GOOIEN. WE ZULLEN DE MOTOR EENS ROODGLOEIEND DRAAIEN!

DIE DIEVEN DENKEN ZEKER DAT JE ONGESTRAFT EEN KOFFER MET GEHEIME TOESTANDEN EN DOCUMENTEN KUNT ACHTEROVERDRUKKEN. IK ZAL ZE EENS EEN TOONTJE LAGER LATEN ZINGEN!
ZET HEM OP, KAPITEIN! VLUGGER, VLUGGER! GOED ZO!
GGRROEOEOEM

ZO, WE ZIJN ER... NU GAAN WE ACHTER DIE HANSWORSTEN AAN!

IK GA VAST VOORUIT, VRIENDEN! IK KRIJG LUCHT VAN HET RODE KOFFERTJE! VOLG MIJ MAAR!
WE KOMEN ER AAN, KAPITEIN!

OEF, WAT EEN GEKLAUTER... WAAR ZIJN DIE PIEREWAAIERS TOCH?
HELP! HELP!!

OLD SHATTERHAND
EN WINNETOU
DOOR DR. KARL MAY

U ALLEEN LATEN? MAAR UW WAPENS ZIJN IN DEZE TENT EN U ZOU KUNNEN PROBEREN TE ONTSNAPPEN!

IK ZAL MIJN WAPENS NIET AANRAKEN!

BELOOFT U MIJ NIET TE ZULLEN VLUCHTEN?
IK BELOOF NU NIET TE ZULLEN VLUCHTEN!

GOED, DAT STELT ME GERUST. LATEN WIJ GAAN. OLD SHATTERHAND SPREEKT NIET MET TWEE TONGEN.

IK VOEL EEN BUIL.

ZE ZAL SPOEDIG BIJKOMEN. IK MOET SNEL HANDELEN!

DIT KLEINE MES KOMT ME UITSTEKEND VAN PAS!

DAARMEE KAN IK GEMAKKELIJK MIJN BOEIEN DOORSNIJDEN.

TEN KOSTE VAN GROTE MOEITEN EN INSPANNINGEN VERKRIJGT DE JONGE INDIAAN DE INHOUD VAN ZIJN MEDICIJNZAKJE. HIJ GELOOFT DAT HIJ ZONDER DAT NIET WORDT TOEGELATEN TOT DE EEUWIGE JACHTVELDEN.

DE JONGEMAN VERLAAT ZIJN DORP EN TREKT ZICH TERUG IN HET BOS. HIJ ONTHOUDT ZICH VAN VOEDSEL EN DRANK. HIJ RAAKT UITGEPUT, KRIJGT KOORTS EN LIJDT AAN ZINSBEGOOCHELING.

HET WEZEN OF HET VOORWERP DAT HIJ IN ZIJN DROOM HET EERST ZIET, IS ZIJN LEVEN LANG HEILIG VOOR HEM. HIJ KENT GEEN RUST VOOR HIJ HET IN ZIJN BEZIT HEEFT.

BEZIT HIJ HET EENMAAL, DAN GAAT HIJ TERUG NAAR ZIJN DORP EN GEEFT HET AAN DE TOVENAAR, OPDAT DIE EEN MEDICIJN VOOR HEM BEREIDT.

ARRANZ-65-

SANTER HEEFT HET ZAKJE VAN PIDA GESTOLEN EN ZICH ZO HET TESTAMENT VAN WINNETOU TOEGEËIGEND, DAT ERIN ZAT!

RAADSELS ROND DE EDELWEISS-SCHOOL

Onze vriendinnen willen door middel van een verloting geld inzamelen voor mevrouw Langer, die door juffrouw Smith uit haar huis dreigt te worden gezet.

EEN PAAR DAGEN LATER ZIJN DE EERSTE WERKSTUKKEN KLAAR.

DE VOORRAAD WERKSTUKKEN GROEIT GESTAAG.

MAAR ZE BESLUITEN HAAR TE HELPEN. . .

HAAR VRIENDINNEN KIJKEN GEAMUSEERD TOE. .

TOT HAAR GROTE TEVREDENHEID ZIET ANGELA HAAR WERKSTUK VLUG VORDEREN. . .

ZE VERMOEDT NIET DAT 'S NACHTS. . .

WAT IS ANGELA TOCH ONHANDIG! IK MOET DAT HELE STUK OPNIEUW DOEN!

. . . HAAR VRIENDINNEN HAAR HELPEN. . .

. . . MET HAAR WERKSTUK. . .

EINDELIJK. . .

ALSJEBLIEFT! IK BEN KLAAR!

GELUKKIG!

OP DE DAG VAN HET FEEST KOMEN ER HEEL WAT MENSEN NAAR DE SCHOOL. . .

DE LOTEN GAAN VLOT VAN DE HAND. . .

HET PUBLIEK IS OPGETOGEN OVER DE PRIJZEN. . .

O, WAT IS DAT PRACHTIG!

DE SJAAL, WAAROP ANGELA ZO BLOEDIG GEWERKT HEEFT, VINDT AL GAUW EEN EIGENAAR. . .

U MOET ER WEL VOORZICHTIG MEE ZIJN, HOOR!

INTUSSEN BIJ MEVROUW LANGER. . .

MAMA, WAT HEB JE?

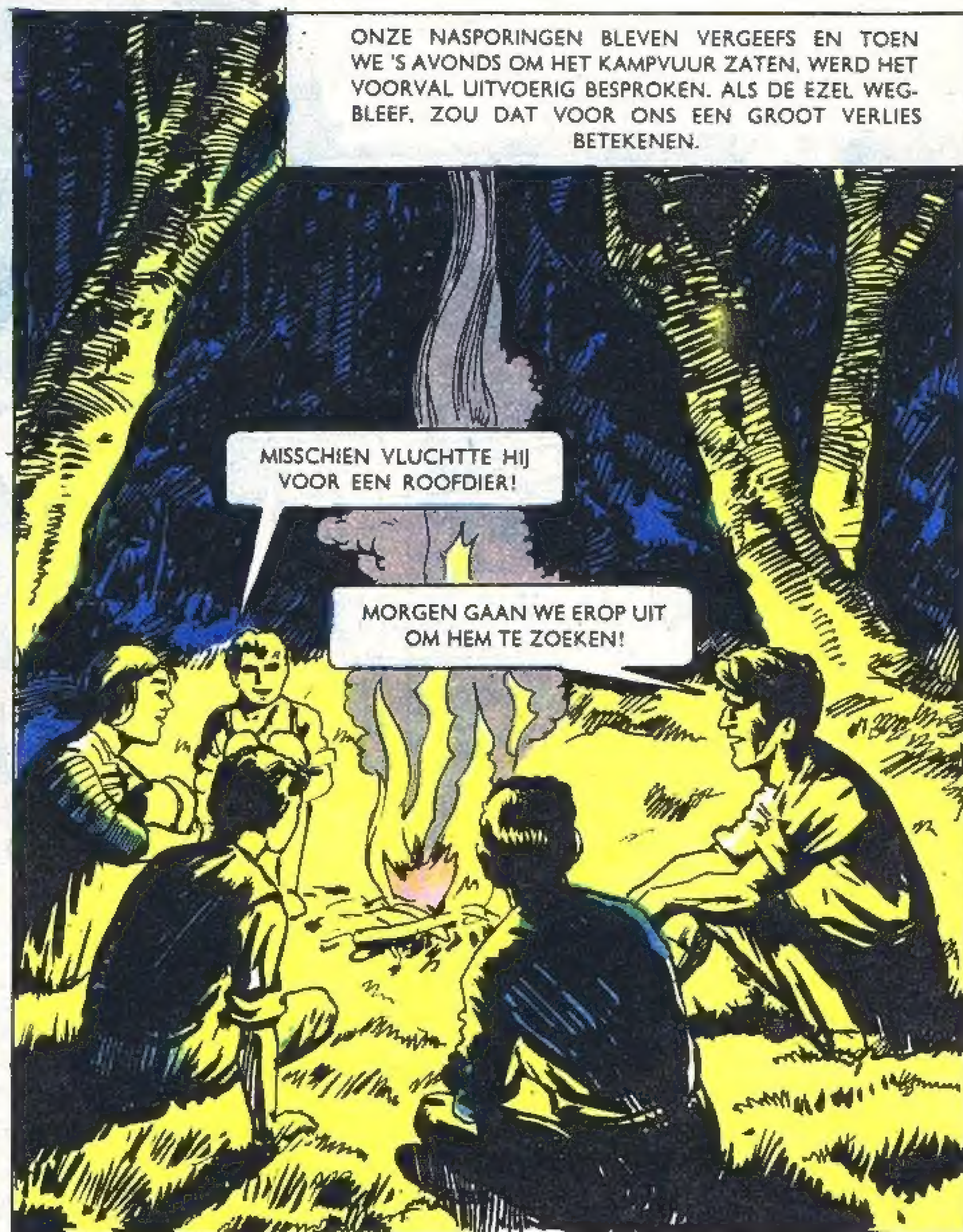
IK VOEL ME NIET GOED, LIEFJE!

IK BEN ZIEK!

WAT MANKEERT MEVROUW LANGER EN ZULLEN DE VRIENDINNEN HAAR KUNNEN HELPEN?

DE SCHIPBREUKELINGEN

OP DE TERUGTOCHT HAALDEN WE DE SCHALEN MET RUBBER OP, WAAR WE TE ZIJNER TIJD SCHOENEN VAN WILDEN MAKEN. HET VALKENEST ZAG ER NOG PRECIES ZO UIT ALS WE HET VERLATEN HADDEN.
WE WAREN NU AL EEN MAAND OF WAT OP HET EILAND EN ONS HUIS IN DE BOOM BEVIEL ONS BEST.
ALLEEN DE TOUWLADDER BLEEK TOCH WEL BEZWAREN TE GEVEN. DE JONGENS VLOGEN ER NOGAL ROEKELOOS OP EN AF EN EEN MISSTAP ZOU NOODLOTTIG ZIJN. MIJN VROUW KON BOVENDIEN MAAR NIET AAN DE WIEBELENDE LADDER WENNEN EN STELDE VOOR EEN VASTE TRAP TE MAKEN.
IK ONDERZOCHT DE STAM VAN DE BOOM EN KWAM TOT DE ONTDEKKING DAT DEZE VAN ONDER TOT BOVEN HOL WAS. DAAROM BESLOTEN WE EEN WENTELTRAP IN DE STAM TE MAKEN.

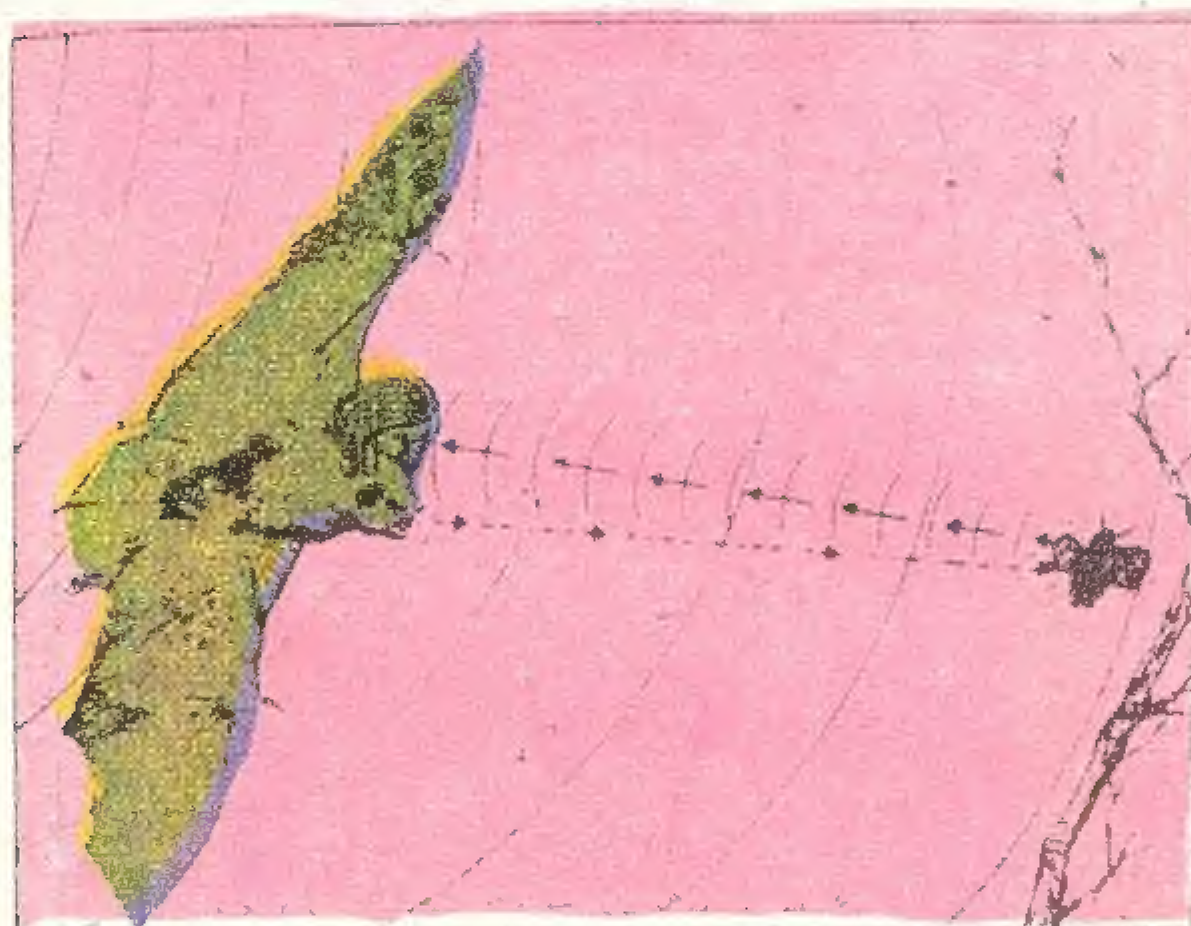

DIEREN in de natuur

VLEERMUIZEN KUN JE ZIEN, ALS JE OP EEN ZOMERAVOND TUSSEN LICHT EN DONKER BUITEN BENT. ZE SCHIETEN DAN DOOR DE LUCHT, OP ZOEK NAAR KEVERS EN ANDERE KLEINE INSEKTEN.

VLEERMUIZEN HEBBEN IETS DAT DE MENS PAS ENKELE JAREN GELEDEN ONTDEKT HEEFT: RADAR. DE VLEERMUIS ZENDT ZEER HOGE GELUIDEN UIT, DIE MET HET MENSELIJK OOR NIET WAARNEEMBAAR ZIJN. DEZE BRENGT HIJ SNEL ACHTER ELKAAR VOORT, ONGEVEER VIJFTIG MAAL PER SECONDE.

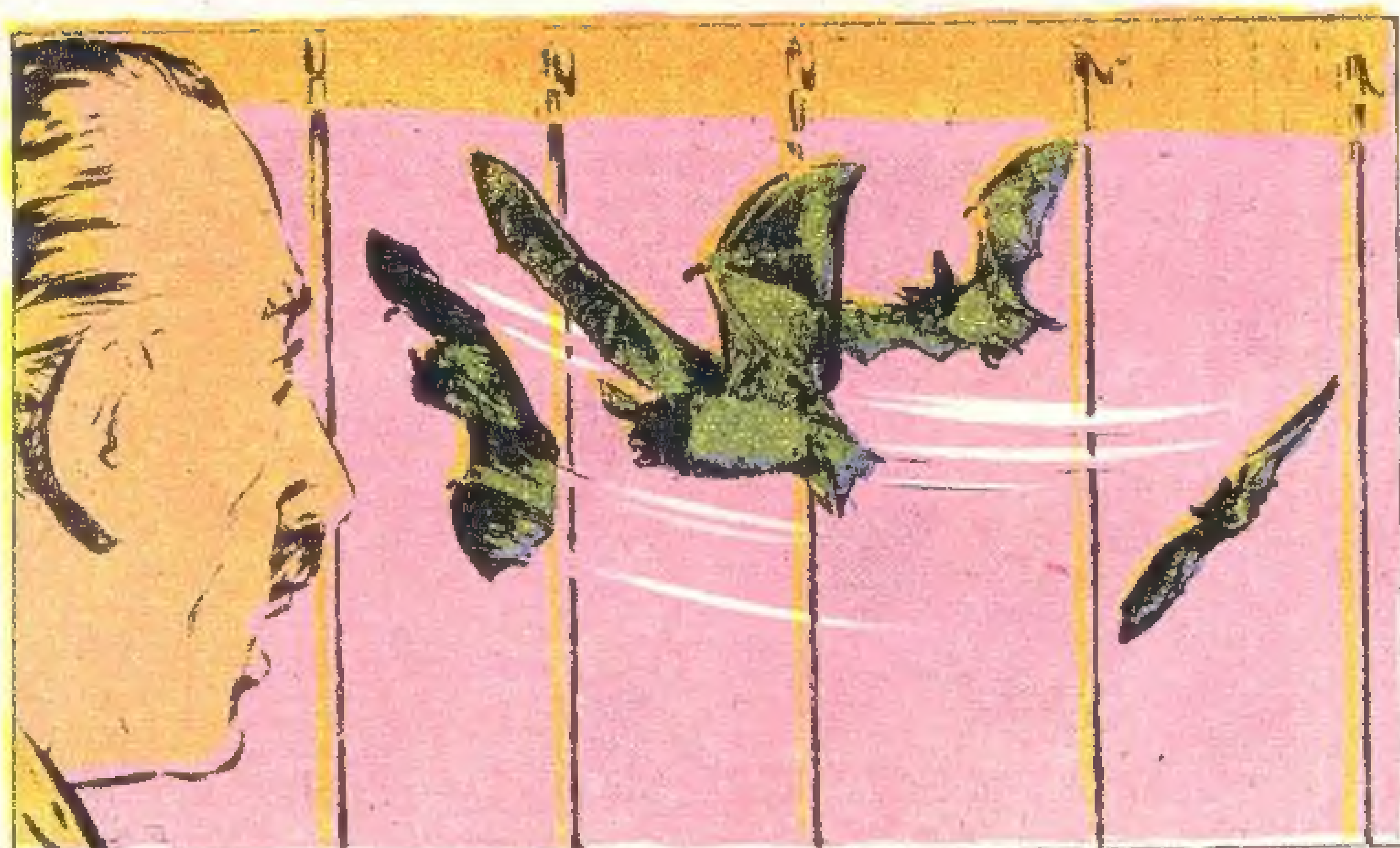
DE GELUIDEN BOTSEN TEGEN ELK VOORWERP, DAT ZICH IN ZIJN OMGEVING BEVINDT, EN WORDEN WEERKAATST. ZIJN OREN VANGEN ZE WEER OP EN ZO WEET HIJ, WAT ZICH VOOR HEM BEVINDT.

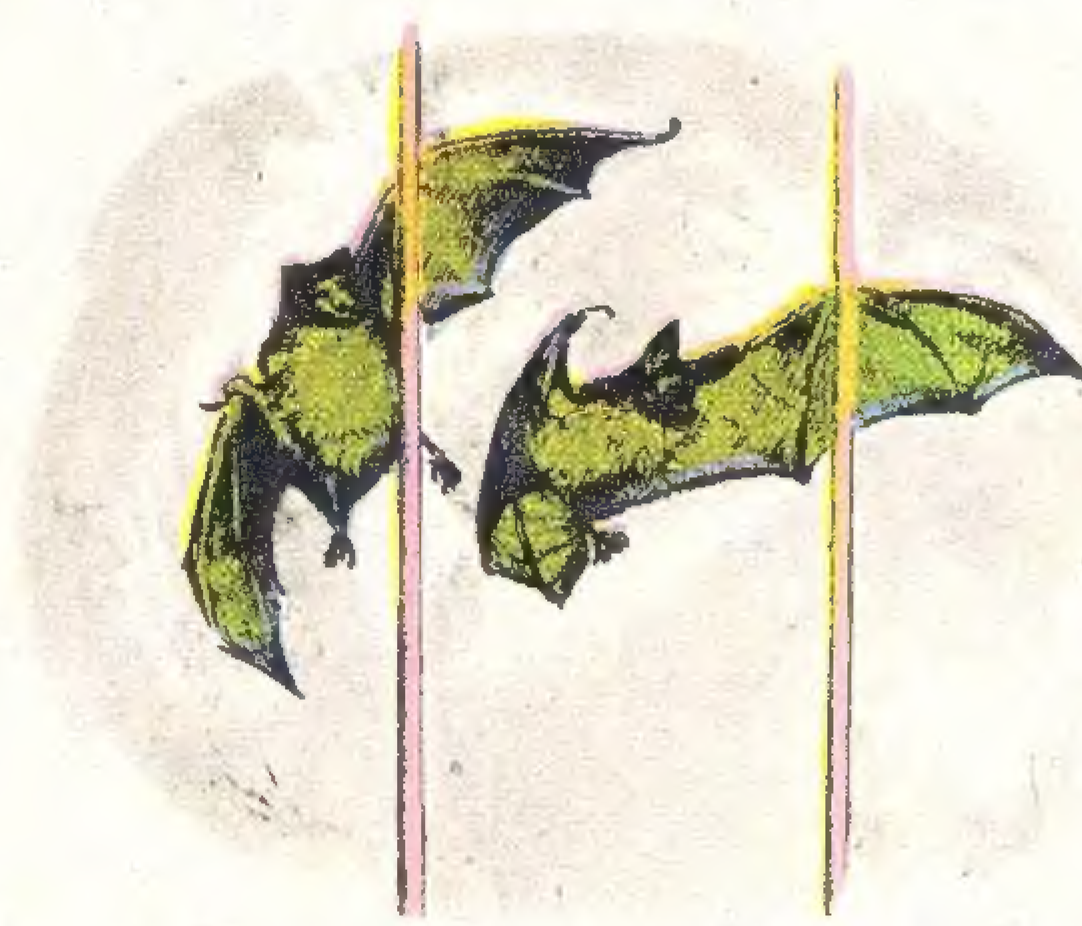
DE HERSENS VAN EEN VLEERMUIS VORMEN EEN RADARSCHERM, WAARMEE HIJ DE POSITIE VAN ZIJN PROOI KAN BEPALEN.

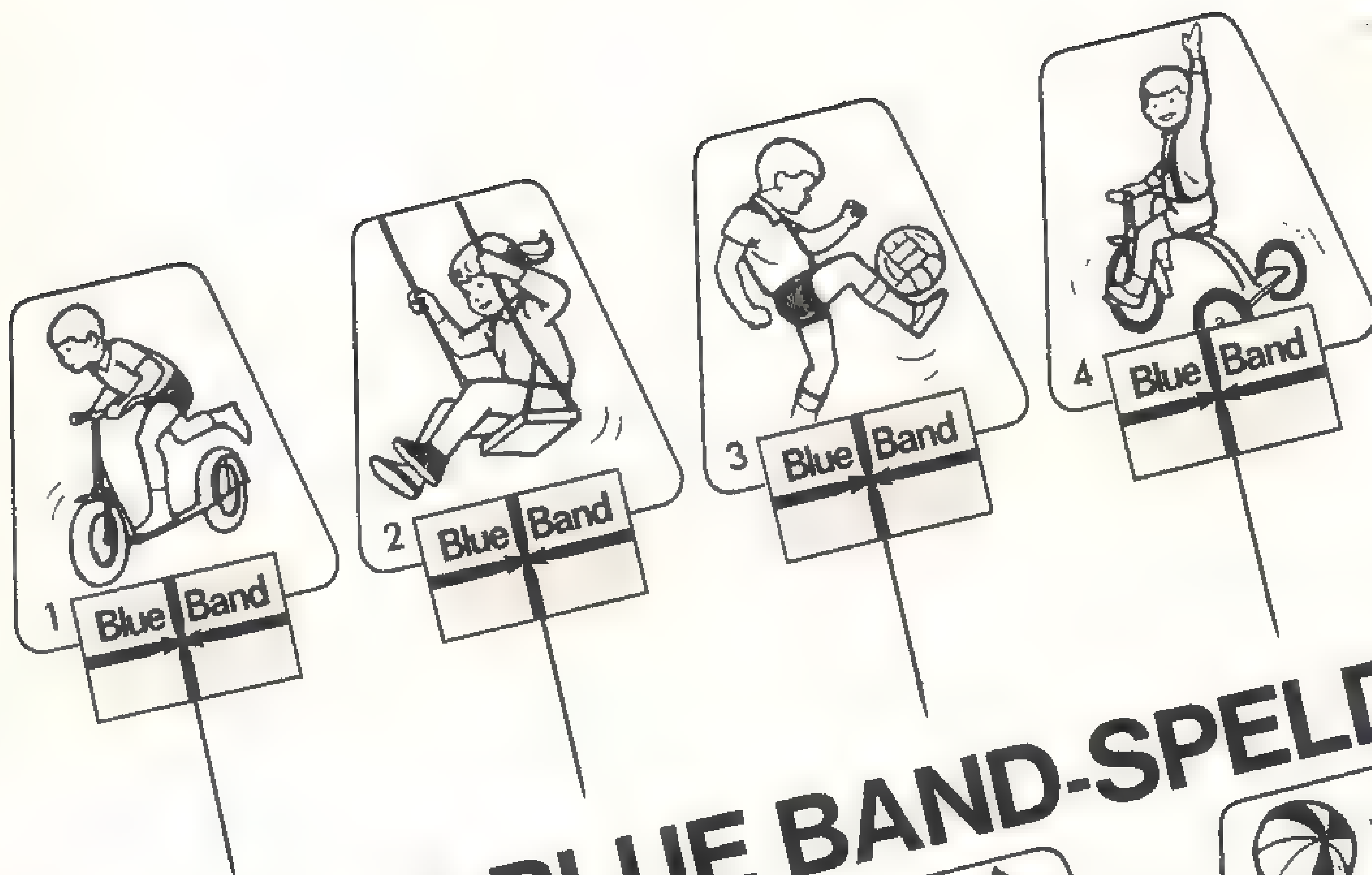
HIJ HOEFT DAN ALLEEN NOG MAAR EEN SNELLE ZWEEFSPRONG TE MAKEN EN HEEFT ZIJN PROOI VOOR HET OPHAPPEN.

EEN AMERIKAANS GELEERDE LIET GEBLINDDOEKTE VLEERMUIZEN TUSSEN SPIJLEN DOORVLIEGEN, DIE OP VIJFTIG CENTIMETER VAN ELKAAR STONDEN. ZIJ VLOGEN DOOR DE OPENINGEN ZONDER DE SPIJLEN AAN TE RAKEN. OOK ALS DE OPENING MAAR DERTIG CENTIMETER WAS, KWAMEN ZE ER NOG NIET MEE IN AANRAKING.

MAAR TOEN HIJ HUN OREN DICHTSTOPTE, WAREN DE DIEREN HULPELOOS. ZE VLOGEN PARDOES TEGEN DE SPIJLEN OP. HUN RADAR WAS ONBRUIKBAAR GEWORDEN.

HEB JE DE BLUE BAND-SPELDJES AL?

SPAAR ZE ALLE 8!

VRAAG MOEDER OF ZE EEN SPELDJE MEEBRENGT

BB 1824 185.267

MAAK ZELF LEUKE PLACE-MATS!

DIT IS DE PLACE-MAT, GETEKEND OP HALVE GROOTTE

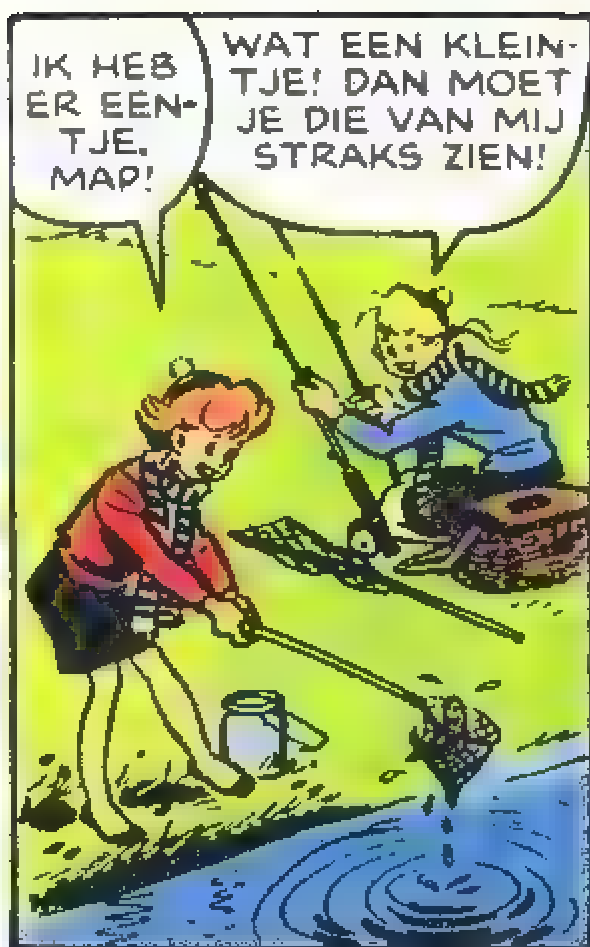
PLACE-MATS OF DEKSERVETJES zijn dingen, die altijd van pas komen en die bovendien een fleurige noot vormen op tafel. Ze zijn heel gemakkelijk te maken, als je de hieronder staande wenken precies opvolgt

Om te beginnen knip je een rechthoek van 40 bij 30 centimeter. Als materiaal kun je katoen of ander zwaar linnen gebruiken. De randen van deze rechthoek zoom je om met franje. Nu moet je een ontwerp voor het motief kiezen; je kunt ons motief overnemen, maar natuurlijk kun je ook zelf iets bedenken. Als je een motief gekozen hebt, teken je het ontwerp eerst op papier om er zeker van te zijn, dat het het goede formaat en de juiste vlakverdeling heeft. Vervolgens breng je het ontwerp over op de place-mat; je kunt hiervoor het beste waskrijtjes gebruiken. Als je het netjes gekleurd hebt, leg je de place-mat met de goede kant naar beneden op een oude doek op de strijkplank. Bedek hem met waspapier en ga er nu overheen met een warm strijkijzer. De hitte van het ijzer zet het ontwerp op het dekservetje vast en het zal mooi blijven, ook na herhaald wassen.

Het beste kun je een set maken van een stuk of zes place-mats. Je hebt dan iets moois om bij een voorkomende gelegenheid cadeau te geven. Veel succes!

Map en Moppie

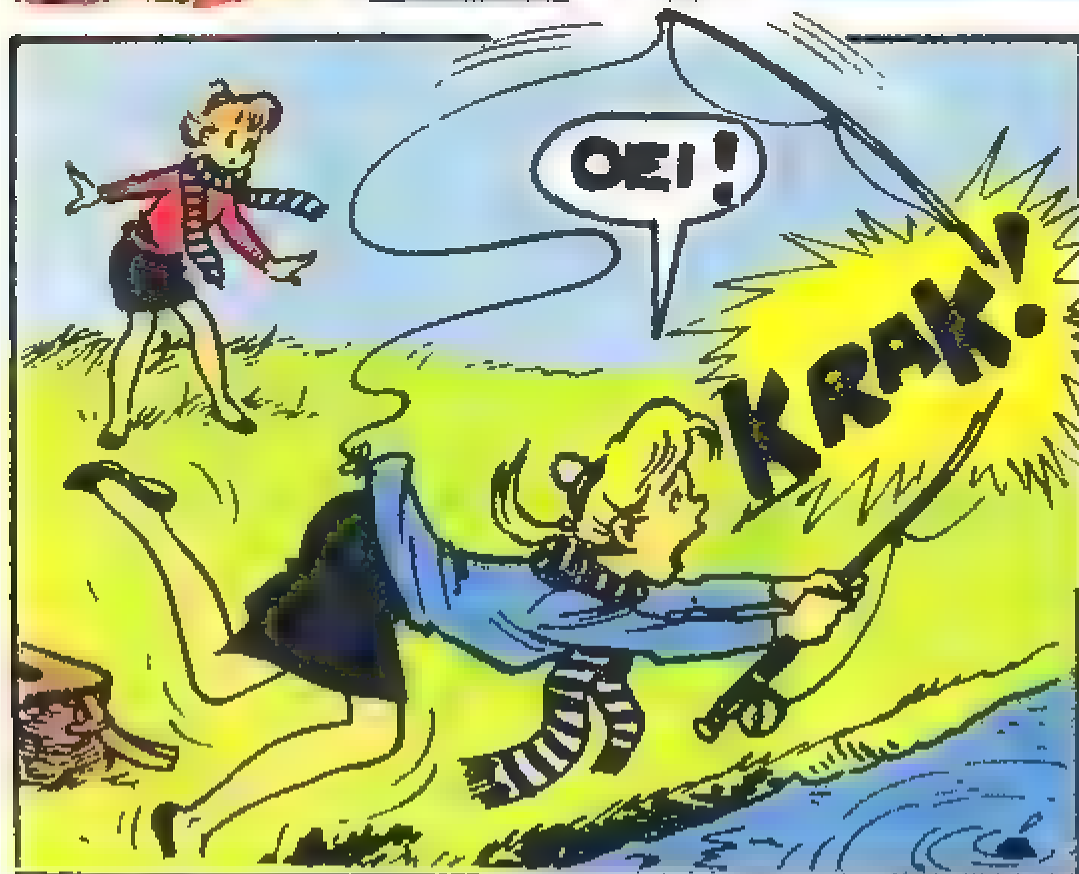

Wist je dat...

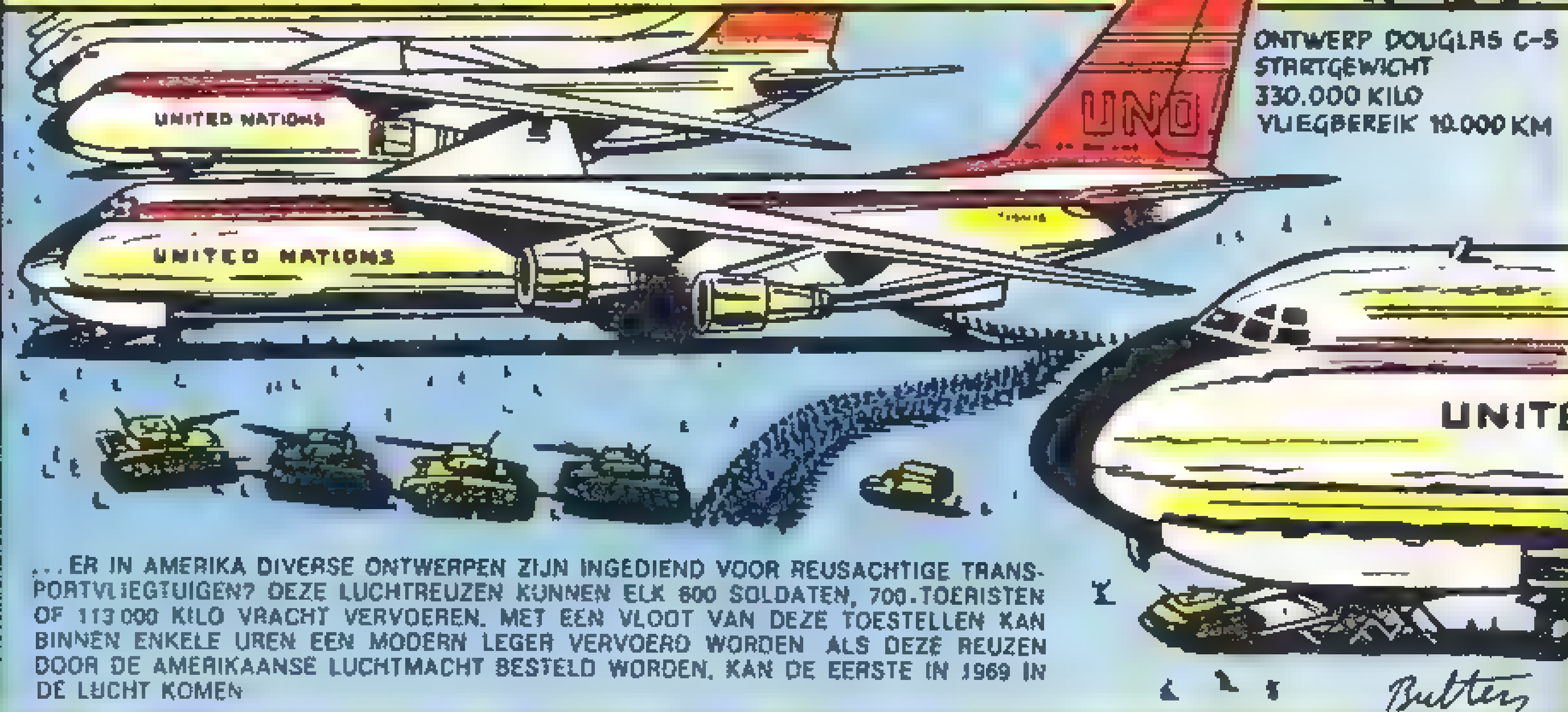
...ER IN AMERIKA EEN AUTOFABRIEK IS DIE EXTRA-LANGE PERSONENAUTO'S MAAKT? ZE WORDEN GEBRUIKT ALS TAXI EN VOOR PERSONEELSVERVOER BIJ BEDRIJVEN FABRIKANT IS DE CHECKERFABRIEK

DE KROKODILLEN VAN DE NIJL LEVENDE TANDENBORSTELS GEBRUIKEN? KLEINE VOGELS KROKODILLEWACHTERS PIKKEN DE PARASIETEN EN VOEDSELRESTEN TUSSEN DE TANDEN VAN DEZE MONSTERS WEG ALS ZE MET HUN BEK OPEN LIGGEN TE ZONNEBADEN ALS TEGENPRESTATIE VOOR DE GRATIS MAALTIJDEN WAARSCHUWEN DE VOGELS DE KROKODILLEN ALS ER GEVAAR DREIGT

ASTRONOMEN AL VERSCHEIDENE KEREN EEN RODE GLOED HEBBEN WAARGENOMEN OP DE MAAN? DEZE GLOED KAN AFKOMSTIG ZIJN VAN DICHTE WOLKEN GLOEIEND GAS DAT ONTSNAPT UIT SPLETEN IN DE MAANKORST HET IS MOGELIJK DAT DEZE WOLKEN BESTAAN UIT AMMONIAKGAS ONBEMANDE SATELLIETEN ZULLEN MISSCHIEN OOIT EEN VERKLARING VINDEN VOOR DIT VERSCHIJNSEL

...ER IN AMERIKA DIVERSE ONTWERPEN ZIJN INGEDIEND VOOR REUSACHTIGE TRANSPORTVLIEGTUIGEN? DEZE LUCHTREUZEN KUNNEN ELK 600 SOLDATEN, 700 TOERISTEN OF 113 000 KILO VRACHT VERVOEREN. MET EEN VLOOT VAN DEZE TOESTELLEN KAN BINNEN ENKELE UREN EEN MODERN LEGER VERVOERD WORDEN ALS DEZE REUZEN DOOR DE AMERIKAANSE LUCHTMACHT BESTELD WORDEN, KAN DE EERSTE IN 1969 IN DE LUCHT KOMEN

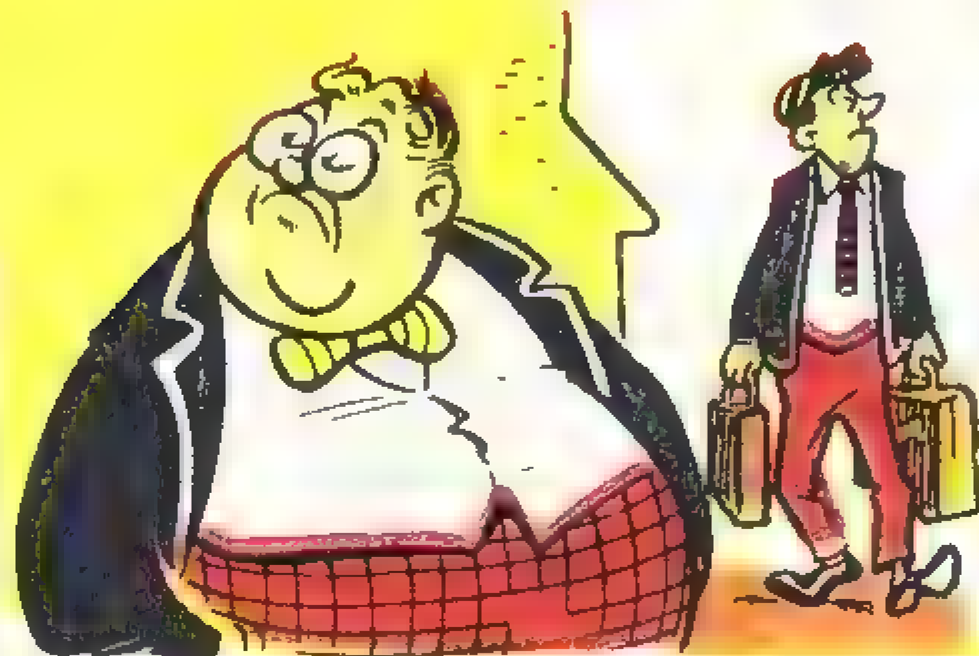

ER IN MIDDEN AMERIKA EEN VISSOORT LEEFT DIE VOORZIEN IS VAN VIER OGEN? MET HET ENE PAAR KIJKT DE VIS DIE ALTIJD AAN DE OPPERVLAKTE ZWEMT BOVEN WATER MET HET ANDERE PAAR ONDER WATER ZO KAN HIJ PROOI EN VIJAND TEGELIJK BOVEN EN ONDER WATER WAARNEMEN

Bulters

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

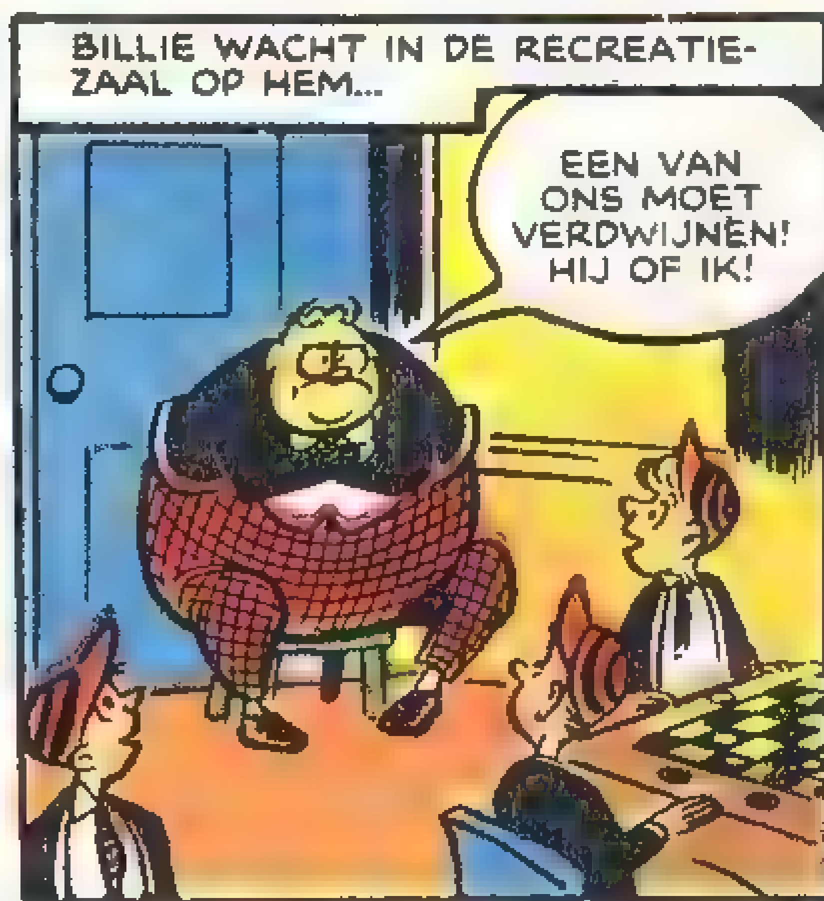

IK LAAT ZE RENNEN!
MAAK HET MAAR MOEILIJK!
WANNEER IK HONGER KRIJG, IS DIT WEL LEKKER!
KEUKEN
BROODJES

EVEN LATER
DIT IS GEEN DOEN. IK MOET EVEN RUSTEN!

DE NIEUWE JONGEN HEEFT EEN GOED IDEE...
DAT BESPAART ME VEEL LOPEN!

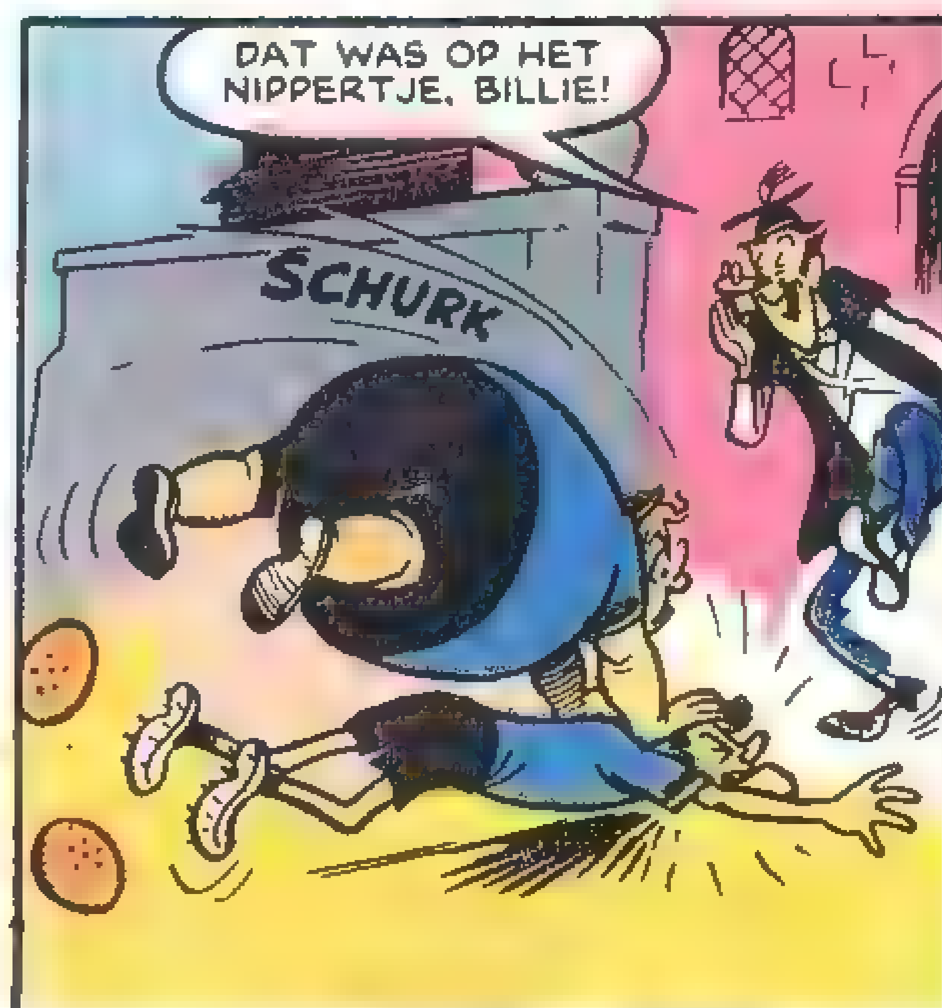

NU NAAR SCHOOL TERUG!

MMMMM! DAT ZAL SMAKEN!

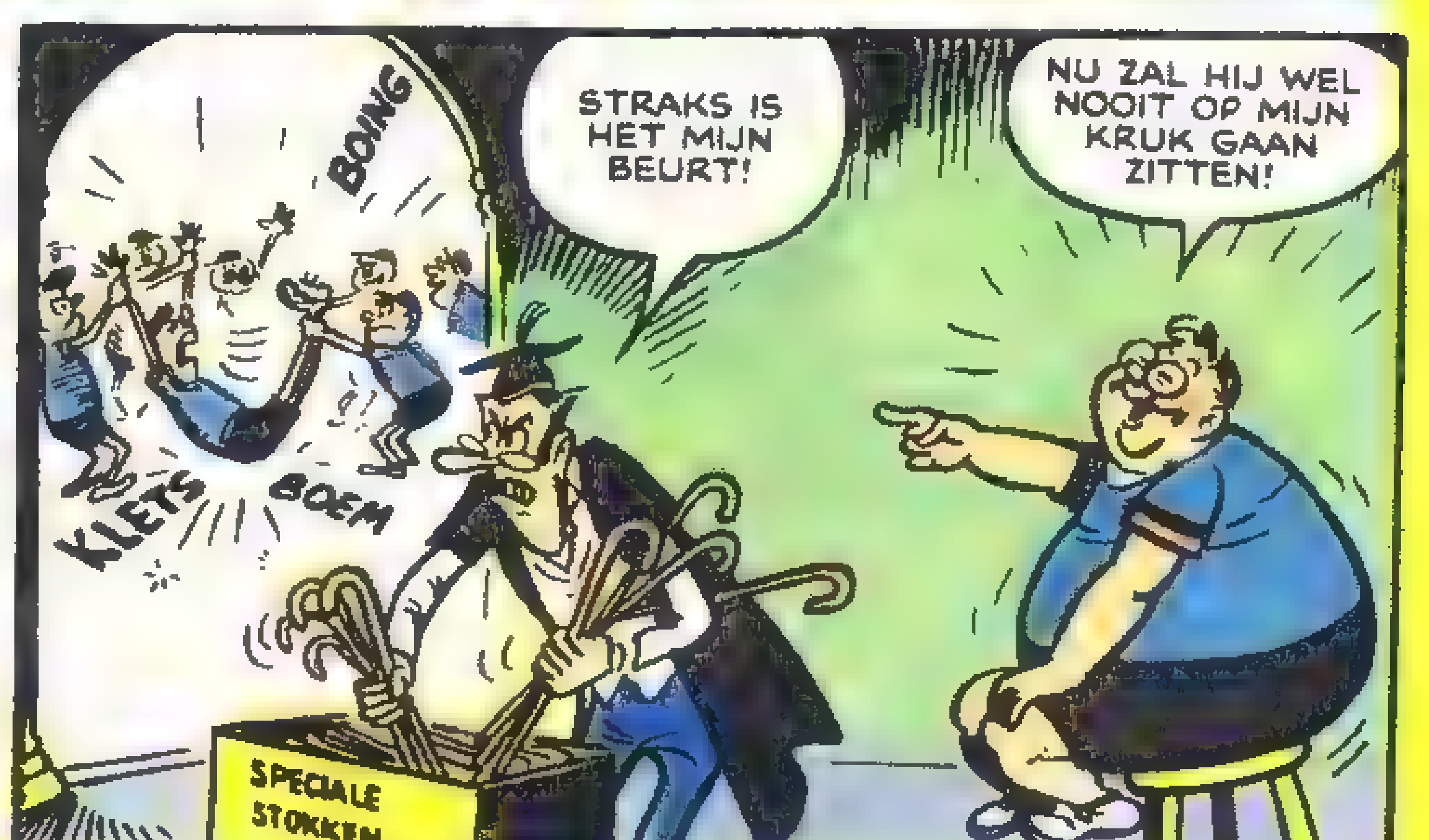

HELP! DE BROODJES ZITTEN AAN ZIJN SPIJKERSCHOENEN VAST!

JONGENSSCHOOL
DAAR KOMT DE KAMPIOEN!

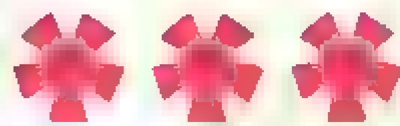

DAT WAS OP HET NIPPERTJE, BILLIE!
SCHURK

DAN KOMEN DE ANDERE JONGENS AAN...
DE NIEUWE JONGEN HEEFT DE ZAK MET OUD PAPIER OP EEN TRACTOR GEZET!

OUD PAPIER! HET ZIJN JULLIE REPETITIES DIE HIJ VERSCHEURD HEEFT! HET WERK MOET OVERGEMAAKT WORDEN!
IK HEB MIJN REPETITIE GERED! HA, HA!

BOING
KLETS
BOEM
STRAKS IS HET MIJN BEURT!
NU ZAL HIJ WEL NOOIT OP MIJN KRUK GAAN ZITTEN!
SPECIALE STOKKEN

Amber verkeert

in moeilijkheden

TIGER JOE en

Joe en zijn vrienden hebben een aantal tegenstanders overmeesterd en maken zich klaar om naar het eiland te gaan

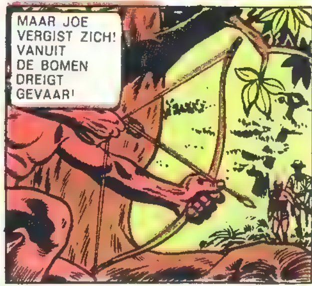

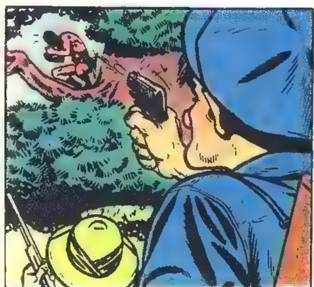

de luipaardmannen

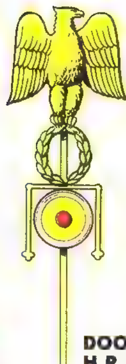

10

Korte inhoud: Twee Britse jongens, Bryn en Eddi, worden op een Romeins schip naar Rome gebracht. Onderweg sterft de kapitein van het schip, die beloofd had hun de vrijheid te zullen hergeven. In Rome worden de jongens op de slavenmarkt verkocht. Eddi komt in dienst van een koopman, Bryn wordt gekocht door een patriciër, Decimus Sempronius Maximus, die hem bestemt voor zijn kleinzoon Gajus. Op zijn verjaardag krijgt Gajus Bryn voor het eerst te zien. Later neemt hij hem mee de stad in, waar Bryn vrij mag rondkijken. Hij verdwaalt echter en vraagt de weg aan een lid van de rivierpolitie.

ONDER DE ADELAAR

DOOR H. R. POTTER

DE AVONTUREN VAN TWEE BRITSE JONGENS IN DE ROMEINSE TIJD

„De patriciër Sempronius Maximus. Hij woont in het Celiuskwartier."

De ambtenaar liet een verwonderd gefluit horen. „Dat is niet mis!" zei hij. „Het Celiuskwartier! Dat betekent dat je je eerste wandeling flink lang hebt volgehouden, hoor. Maar kom mee, dan zal ik je een eind op weg helpen." Hij ging Bryn voor door een wirwar van straten en stegen, die waren bevolkt met lieden van allerlei herkomst en ras, totdat ze in een wat minder drukke wijk kwamen. Op de hoek van een brede, goed onderhouden allee bleef de politieman staan. Met gestrekte arm wees hij de richting die Bryn moest inslaan.

„Dit is de Flaminiaweg," verduidelijkte hij. „Die blijf je volgen totdat je op de Heiligeweg uitkomt, bij het Forum. Als je dan een tweesprong bereikt, ben je weer in de Celiuswijk. Daar moet je dan nog maar eens vragen."

Zo iets geweldigs als de Flaminiaweg had Bryn van zijn leven nog niet gezien. Van zijn standplaats af leek het precies alsof het een reuzenpijl was, die zich tot het eind van de wereld uitstrekte. Toen hij zich omkeerde om zijn gids te bedanken, was de man verdwenen. De jongen hees zijn gordel op en zette er flink de pas in. Ondanks de duidelijke uitleg die hij had gekregen, vergiste hij zich toch nog en sloeg te vroeg af, met het gevolg dat hij in een reeks zijstraten belandde. Gelukkig merkte een vriendelijke oude vrouw dat hij naar de weg liep te zoeken, zodat hij tenslotte toch weer op het goede spoor kwam. Toen hij ten langen leste zijn hut in de tuin van het patriciërshuis had bereikt, waren zijn voeten helemaal opgezet en hij was ontzaglijk blij dat hij er even bij kon gaan liggen. Maar het duurde niet lang of zijn meester liet hem roepen. Terwijl hij gehoorzaam opstond om aan het bevel gevolg te geven, piekerde hij zich suf om een geschikt verslag in elkaar te zetten dat Gajus niet zou teleurstellen. Toen hij tegenover hem stond, nam hij het verstandige besluit om de waarheid en niets dan de waarheid te vertellen, in de hoop dat hij daarmee het verst zou komen.

„Hoe lang ben je al terug?" vroeg Gajus.

Toen Bryn de vraag eerlijk had beantwoord, keek hij verrast op. „Dan ben je wel erg lang weg geweest," zei hij. „Ik neem aan dat je me dus heel wat te vertellen hebt over je belevenissen. Laat eens kijken. Wat heeft de meeste indruk op je gemaakt in de stad?"

„Niets, meester," antwoordde Bryn bedeesd. „Ik herinner me alleen dat ik het een veel te grote stad vond."

„Dit is de Flaminiaweg," verduidelijkte hij.

Gajus lachte. „Dat is mooi gezegd," hernam hij. „Maar nu alle gekheid terzijde. Ik heb je gezegd dat je me verslag moest uitbrengen en daar blijft het bij. Er moet toch iets zijn geweest dat je aandacht heeft getrokken. Waar ben je anders al die tijd mee bezig geweest?"

„Ik heb naar mijn vriend gezocht," zei Bryn. En daarna vertelde hij zo volledig mogelijk wat er met hem was gebeurd.

Gajus sloeg het gezicht van zijn slaaf aandachtig gade terwijl deze zijn relaas deed. Het ontging hem niet dat de jonge Brit zich eenzaam en ellendig had gevoeld. Toen Bryn zweeg, zei hij: „Als je er zo op gesteld bent om te weten waar je vriend is, zal ik het laten nagaan. Dat is veel eenvoudiger dan je misschien denkt. Bij de administrateur van het marktwezen kan ik gemakkelijk genoeg achter de naam en het adres komen van degene die hem heeft gekocht. Morgen zal ik onze secretaris erop afsturen om de nodige inlichtingen te vragen."

Bij het horen van dit nieuws klopte Bryn het hart in de keel. Hij was zo blij, dat er een diepe blos over zijn gezicht trok. Het was nooit bij hem opgekomen dat het opsporen van Eddi zo'n alledaagse geschiedenis was. Zijn ervaringen in de stad hadden hem juist de overtuiging geschonken dat er geen beginnen aan was. Zijn dankbaarheid kende geen grenzen en als zijn jonge meester het van hem had gevraagd, zou hij voor hem door het vuur zijn gegaan. Hij probeerde zijn gevoelens onder woorden te brengen, maar daartoe was hij eenvoudig te veel van streek. Gajus was met de verrukking die zijn aankondiging bij de knaap had teweeggebracht, bijzonder in zijn schik en toen Bryn hem stamelend begon te bedanken, legde hij hem lachend met een handbeweging het zwijgen op.

„Het is goed, hoor," zei hij. „Wind je nou maar niet zo op. Jij krijgt je vriend, en dan heb ik meteen een tevreden dienaar. Dat is dus afgesproken. En laten we het nu eens over mijn zorgen hebben. Vertel eens, heb je ooit gehoord van de werken van Quintus Horatius Flaccus?"

Bryn moest tot zijn spijt bekennen dat dit niet het geval was. Hij hoorde de naam voor het eerst.

„Zo. Nou ja, het geeft niet," zei Gajus luchtig. „Dan zullen we er iets op moeten verzinnen. Mijn retor — zo noemen we hier een leraar — heeft me een taak opgegeven voor de vakantie, moet je weten. Het is een ode van Horatius, die ik uit het hoofd moet voordragen. Ik heb van mijn vrienden gehoord dat dat ellendige stuk vol voetangels en klemmen zit. En aangezien ik mijn retor goed ken, kan ik me dat levendig voorstellen. Luister, dan zal ik je vertellen wat je voor me moet doen."

Hij zocht in de vakjes boven zijn lessenaar totdat hij een afschrift vond van het gedicht. Hij rolde het perkament uit tot de plaats waar de ode begon en overhandigde het daarna aan Bryn. „Ik voel me nog niet helemaal zeker. Kijk jij de tekst nu eens na en waarschuw me als ik iets verkeerds zeg. Waar moet ik ook weer beginnen? Ben je klaar?"

Met een hoofd rood van schaamte zat Bryn voor zich uit te staren. Eindelijk kreeg hij een kans om voor zijn meester iets belangrijks te doen — en nu moest hij bekennen dat dit niet in zijn macht lag.

„Ik kan niet lezen," zei hij tenslotte bijna onhoorbaar.

Gajus keek hem verwonderd aan. „O nee? Och, wat jammer. Ik dacht dat je dat wel had geleerd, omdat je ook al een beetje Latijn spreekt."

Toen hij zag dat Bryn het huilen nader stond dan het lachen, zei hij troostend: „Trek je er maar niets van aan, hoor. Er is niets aan te doen. Of, wacht eens... Een mens is nooit te oud om wat te leren, zegt mijn grootvader altijd. Waarom zouden we niet beginnen met het inhalen van de achterstand? Morgen zal ik eens met de bibliothecaris praten. Die kan je alvast les geven. Dan zullen we het hier voor vanavond maar bij laten, want ik moet straks nog de deur uit. Ga je gang maar. En kom morgenvroeg terug zodra je ontbeten hebt."

Diep onder de indruk van het gesprek trok Bryn zich terug. Terwijl hij door de tuin liep, op weg naar zijn hut, woelden allerlei tegenstrijdige gedachten door zijn hoofd. Aan de ene kant was hij dolblij dat hij Eddi misschien gauw zou terugzien, aan de andere

„Ik kan niet lezen," zei hij tenslotte bijna onhoorbaar.

kant kon hij de vrees niet van zich afzetten dat er nog veel meer tegenslagen in het verschiet lagen. Hij moest leren lezen! De jongen slaakte een diepe zucht. Wat was het leven soms toch ingewikkeld. . .

Maar het duurde geen kwartier meer of hij lag al op zijn strozak te snurken.

HOOFDSTUK 5

Weerzien van twee gezworen kameraden

Bryn hing al een tijdje rond in de gang die naar de bibliotheek leidde. Hij hoopte dat Justin, die het beheer over de boeken voerde en tevens optrad als secretaris van zijn meester, het zo druk had met zijn dagelijkse bezigheden, dat hij er niet aan toe zou komen zich met hem te bemoeien. Het was al erg genoeg dat hij zich moest verdiepen in de geheimen van het lezen en schrijven. Dat hij daartoe was aangewezen op de lange, schrale, altijd even ernstige geleerde, leek Bryn niet minder dan een ramp. De gedachte alleen al aan de beproevingen die hem te wachten stonden, deed hem het hart in de schoenen zinken en gaf hem het gevoel dat er in zijn maag een hoop opgewonden vlinders rondfladderden.

De tijd verstreek zonder dat er iemand kwam opdagen en Bryn begon al haast te geloven dat zijn aanstaande leraar hem was vergeten. Na een poos kwam Felix aanslenteren met een enorme sleutelbos in de hand. De opperslaaf bleef staan en vroeg verbaasd wat de jongen in zijn schild voerde. Toen Bryn hem het doel van zijn komst had uitgelegd, schudde Felix zijn grijze hoofd. „Dat is niet zo mooi," zei hij op medelijdende toon. „Dat is helemaal niet zo mooi. Ik dank de goden dat er in mijn tijd niet van die vreemde opvattingen heersten. Maar ja, het gaat met Gajus al net als met de hele jeugd van tegenwoordig: hij zit vol eigenaardige, nieuwerwetse ideeën." Hoofdschuddend vervolgde de oude man zijn weg, toen hij de bibliothecaris de gang in zag komen.

Justin nam de knaap met een koele, hooghartige blik op. „Zo, ben jij Berinus?" vroeg hij plichtmatig.

„Jawel, meester," antwoordde Bryn, in de hoop dat hij de leraar met het gebruik van deze aanspreektitel een beetje gunstig voor zich zou stemmen. Maar Justin scheen niet het minst onder de indruk van zijn beleefdheid. Hij vond kennelijk dat deze hem meer dan toekwam.

„Prachtig. Kom binnen en doe de deur achter je dicht. Ga hier maar naast mijn lessenaar staan." Bryn gehoorzaamde en kreeg een met was bestreken tablet en een schrijfstift toegeschoven. Daarna legde de bibliothecaris hem een bord voor, waarop in verschillende kleuren letters waren geschilderd. Bryn keek er verwonderd naar en vroeg zich af wat hem nu te doen stond. Hij had dergelijke geheimzinnige tekens wel meer gezien, maar steeds in een en dezelfde kleur en hij herinnerde zich niet dat hij eerder zo'n nette groepering had opgemerkt.

„Versta je me niet?" riep Justin opeens met stemverheffing uit. Nu pas drong het tot Bryn door dat hij niet had geluisterd en hij spitste zijn oren.

„Je moet telkens een andere letter aanwijzen. Dan zal ik je zeggen hoe die heet en jij zegt het me na," sprak de leraar bevelend. En daarmee begon de eerste les, die Bryn allesbehalve gemakkelijk vond, omdat zijn tong herhaaldelijk in de knoop raakte en hij al spoedig alles door elkaar haspelde.

Toen de jongen eindelijk in de keuken achter zijn middagmaal zat, voelde hij het bloed in zijn knokkels kloppen en de spieren in zijn schouders steken, zo vaak had hij een tik op zijn vingers of een mep op zijn rug gekregen.

's Middags werd de les voortgezet en toen deze verschrikkelijke dag eindelijk achter de rug was, kon Justin er zich op beroemen dat hij geslaagd was in zijn opzet de leerling meer ontzag in te boezemen voor hem zelf dan voor de kunst van het lezen. Het voorbereidende werk was gedaan. De akker van het verstand van de jonge slaaf was als het ware geploegd. Justin stelde met voldoening vast dat de Britse barbaar niet van elk begripsvermogen gespeend was.

Toen Bryn zich die avond naar de vertrekken van zijn meester begaf, vergat hij al spoedig wat hij allemaal had doorgemaakt, omdat hij vreselijk nieuwsgierig was naar het laatste nieuws over het doen en laten van Eddi. Maar Gajus werd geheel in beslag genomen door de studie van een officieel rapport over de vooruitzichten van de landbouw in Brittannië, dat als een van de vele Romeinse provincies te boek stond. Hij scheen zijn belofte gewoon te zijn vergeten en vuurde zonder inleiding een serie vragen op de jongen af over het grondbezit in zijn geboorteland en over de bevoegdheden die de dorpsraden hadden ten opzichte van het bestuur van de diverse stammen. Dank zij het feit dat zijn vader hoofdman was, kon Bryn over deze zaken meer inlichtingen verschaffen dan Gajus had verwacht.

Ten langen leste werd de slaaf weggestuurd zonder dat het onderwerp dat hem zo zeer bezighield, ter sprake was gekomen. Treuzelend bleef Bryn bij de deur staan. De hoop dat zijn meester hem iets zou vertellen over zijn vriend leek in rook op te gaan. Ongelukkig genoeg had Gajus inderdaad niet meer aan het afspraakje van de vorige dag gedacht, zodat er nog geen enkele stap was ondernomen om opheldering over de lotgevallen van Eddi te krijgen. Toen de Romein merkte dat de jonge Brit nog iets op zijn hart had, schoot het hem te binnen dat hij nog niet eens had gevraagd hoe de eerste leesles was verlopen.

Hij glimlachte en vroeg: „En hoe heb je het er vandaag bij Justin afgebracht?"

„Het was erg moeilijk," bekende Bryn.

„Maak je maar geen zorgen, hoor. Als je maar hard genoeg werkt, valt het allemaal best mee. Let maar eens op: eer er een paar maanden zijn verstreken, kun je lezen als een Griek."

„Dat denk ik ook, meester," zei Bryn zonder een spoor van enthousiasme „Justin zegt dat ik er wel kijk op heb en dat hij er anders wel met zijn stok voor zal zorgen dat ik er kijk op krijg. Nou ja, en hij ziet er niet naar uit dat hij niet weet wat hij zegt."

Gajus barstte in lachen uit. „Kop op, Berinus," besloot hij. „De lessen zullen niet eeuwig duren. Troost je daarmee."

Bryn merkte dat Gajus uit zichzelf niet over Eddi begon en hij durfde ook niet te vragen hoe het er nu eigenlijk met zijn vriend voorstond. Hij wachtte zich er wel voor om zijn meester tegen zich in het harnas te jagen, wat gemakkelijk zou kunnen gebeuren als hij al te veel tekenen van ongeduld vertoonde. En daarom kwam hij tot de slotsom dat het maar het beste was rustig de volgende dag af te wachten.

Hij trok zich terug en probeerde uit alle macht de gedachte aan de martelingen die hem in de bibliotheek nog te wachten stonden, uit zijn hoofd te zetten.

De ene dag na de andere verstreek en tenslotte was er al een week voorbij zonder dat Bryn ook maar een woord over Eddi had gehoord. Het was hem ondertussen wel duidelijk geworden dat Gajus had vergeten inlichtingen in te winnen. Hij herinnerde zich de uitspraak van zijn meester dat hij deze taak zou opdragen aan Justin. Meermalen overwoog hij om de bibliothecaris naar het resultaat van diens onderzoek te vragen, maar aangezien de hardvochtige leraar nog geen neiging vertoonde hem wat menselijker te behandelen, liet hij dit voornemen telkens weer varen.

Elke week had hij een middag vrij. Dat wil zeggen dat hij dan, in plaats van les te krijgen, tot taak had de post van zijn meester naar een boot te brengen, die bij de Aemiliusbrug lag te wachten. In de regel volgde hij de kortste weg, tussen de Palatijnse Heuvel en het Circus Maximus door. Op een gegeven ogenblik echter kreeg hij zin om, na de post te hebben afgeleverd, het pad langs de rivier te volgen. Nadat hij ongeveer een kwartier had gelopen, sloeg hij een zijstraat in en belandde na het passeren van allerlei sloppen en stegen bij de kantoren van het marktwezen. Toen hij eenmaal zover was, zonk de moed hem in de schoenen. Een hele tijd slenterde hij heen en weer. Hij kon er niet toe komen de kantoren de rug toe te keren, maar hij durfde er evenmin binnen te gaan.

Toen hij zijn plannetje had gesmeed, had het hem de eenvoudigste zaak ter wereld geleken om zelf te gaan informeren wat er van Eddi was geworden, maar nu vond hij het toch maar een griezelige onderneming. Onbewust voelde hij dat slaven die zich zorgen maakten over het lot van hun soortgenoten, een vlotte kans liepen om zich narigheid op de hals te halen. Bij nader inzien was het misschien toch het beste nog een paar dagen te wachten en dan zijn meester op een geschikt moment nog eens te herinneren aan wat deze hem had toegezegd.

Geheel in gedachten verzonken botste hij op de hoek van de straat tegen iemand aan. Toen hij zich hiervoor verontschuldigde, zag hij aan de kleur van de pij die de onbekende droeg, dat hij een cynicus voor zich had, een bedelmonnik die zich alle aardse genoegens ontzegde en die zijn gehele leven had ingericht volgens het beginsel van de onthouding. Bryn wilde gewoon doorlopen, maar de monnik greep hem bij de slip van zijn tuniek en hield hem staande.

„Wat zie jij er bezorgd uit, jonge vriend," zei hij innemend. „Ben je daar eigenlijk niet nog een beetje te jong voor?"

De jongen keek in een open en vriendelijk gezicht en antwoordde een beetje verlegen: „Hoe kunt u dat zo raden? Het lijkt wel alsof u gedachten kunt lezen."

„Dat niet," hernam de monnik. „Maar ik maak uit je hele houding op dat je hulp nodig hebt en dat je je suf piekert over de vraag hoe je die moet krijgen. Kan ik iets voor je doen?"

Zonder het antwoord af te wachten nam hij Bryn bij de arm en voerde hem met zich mee naar een verlaten hoekje van het marktplein. „Hier kunnen we rustig praten zonder te worden gestoord," zei hij. „Vertel me maar eens wat er aan de hand is met jou."

De monnik had gelijk. Bryn had dringend behoefte aan iemand aan wie hij zijn moeilijkheden kon vertellen. Hij voelde dat hij de geestelijke volledig kon vertrouwen en zonder zich langer te bedenken begon hij te vertellen wat hem zo zwaar op het hart lag.

WORDT VERVOLGD

De jongen keek in een open en vriendelijk gezicht.

De club van vijf

Rik heeft een voddenman ontmoet, die in het bezit is van een hondekar. Hij wil het hondje kopen van zijn spaargeld...

WAT? HOEZO? IETS DOMS?...

DENK GOED NA: WAT GEBEURT ER MET DE KAR VAN DE VODDENMAN?

DAT... EH... DAT KARRETJE WORDT NU EEN BAKFIETS!

PRECIES! DUS WAT KUN JE VAN DAT KARRETJE ZEGGEN?

DAT HET IS...

VER..

BE...

TERD!

RIK HEEFT ZIJN TAAK VOLBRACHT! HIJ HEEFT EEN VOERTUIG VERBETERD!

JULLIE HEBBEN GELIJK! JUIST TOEN IK HELEMAAL NIET MEER AAN MIJN OPDRACHT DACHT, IS HET ME GELUKT! HA, HA, HA!

JA, EN HOE! DIE VERBETERING VAN JOU IS BELANGRIJKER DAN EEN GROTE TECHNISCHE VONDST!

63A

MAAR WAT DOEN WE NU? NU HEBBEN WE VIER VOORZITTERS! DAT IS OOK GEEN OPLOSSING!

ASJEMENOU! DAT WE DAAR NOOIT AAN GEDACHT HEBBEN! NU ZIJN WE NET EVEN VER ALS TOEN WE BEGONNEN!

DE ENIGE OPLOSSING IS, DAT WE MET ZIJN ALLEN **DE CLUB ZONDER VOORZITTER** VORMEN! ANDERS WEET IK HET OOK NIET!

GEWELDIG! WE ZULLEN ALLEMAAL EVEN VEEL TE ZEGGEN HEBBEN...

. EN ZO ZIJN EN BLIJVEN WE **VRIENDEN VOOR HET LEVEN!**

EINDE

real presse

GREG 1964

HAMED MOHAMMED ALI IS........ PIRAMIDEBEKLIMMER!

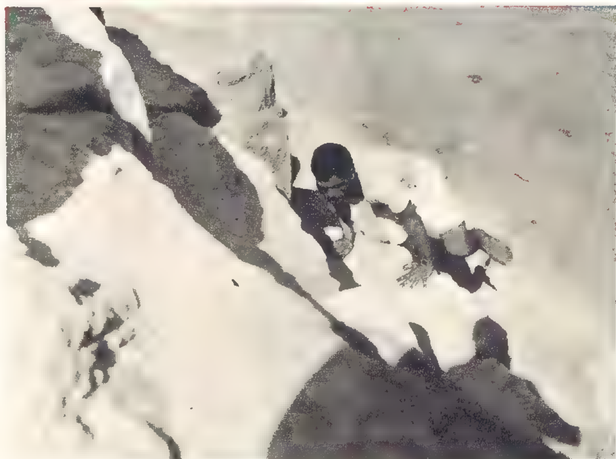

We zijn in Egypte, het land van de piramiden, de woestijnen en de Nijl. De hoofdstad Caïro en de andere grote steden worden in het seizoen overstroomd door toeristen uit alle delen van de wereld. Ze bewonderen de Moorse paleizen en de moskeeën en ze brengen een bezoek aan de kasba, de typisch oosterse volkswijk met de trapstraatjes en de rommelmarktjes. Bijna elke toerist bestemt één dag van zijn vakantie om een bezoek te brengen aan de piramiden, de hoge graftombes, die stammen uit de tijd van de farao's, duizenden jaren geleden. Zo'n tocht naar de piramiden wordt meestal per auto of bus gemaakt, maar de laatste honderd meters stapt men over op hét vervoermiddel bij uitstek in dit dorre, woestijnachtige gebied: de kameel. Het is een hele gewaarwording om hoog op de rug van zo'n „schip der woestijn" te zitten en zacht schommelend (sommige mensen worden prompt zeeziek) naar het doel van de reis gedragen te worden: de piramiden.

Aan de voet van de grootste piramide, die van Cheops, worden de toeristen opgewacht door een hele groep in lange, witte kleden gehulde mannen. Het zijn kooplui, gidsen en bedelaars, die proberen iets aan de bezoekers te verdienen. Vooral de gidsen hebben het erg druk, want heel veel toeristen willen de piramide beklimmen en dat mag alleen onder leiding van een gids. Zo'n beklimming is een inspannende arbeid. Een goed uur lang trekt men in een groepje naar boven, klauterend en springend van steen op steen, de gids voorop, en dat alles onder de brandende zon, die hier elke dag opnieuw met onverminderde kracht schijnt. Natuurlijk is de beloning die op het zware werk volgt grandioos. Van het topje van de piramide heeft men een fantastisch uitzicht over de stad Caïro, de Nijl en de woestijn.

Een van de gidsen van de piramide van Cheops is een heel bijzondere man. Hij heet Hamed Mohamed Ali. Hij is de officiële beklimmer van de piramide en is ook houder van het wereldrecord piramidebeklimmen. Dat record heeft hij gevestigd door in precies drie minuten van de begane grond naar de top te klimmen en in iets kortere tijd van boven weer beneden te geraken. De hele manoeuvre — beklimmen en weer afdalen — kost hem dus nog geen zes minuten. Als je nu weet, dat de piramide van Cheops zo'n honderdveertig meter hoog is, dan zul je toegeven, dat Hamed Mohamed Ali er wat van kan.

Hamed Mohamed Ali heeft al heel wat onderscheidingen gekregen voor zijn prestatie. Toen Kroesjef, de voormalige leider van de Sovjetunie, eens een bezoek aan Egypte bracht, verleende hij hem een hoge Russische onderscheiding. Op een andere keer kreeg hij van koning Ibn Saoed van Saoedi-Arabië een beloning van 150.000 Franse franken. De koning had niet willen geloven dat Hamed binnen zo korte tijd de piramide op en af kon klauteren. Toen hij het echter voor zijn ogen zag gebeuren, was hij zo enthousiast, dat hij de Egyptenaar deze vorstelijke beloning schonk.

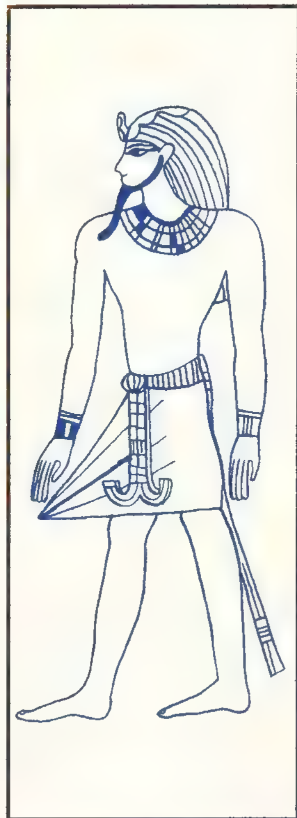
In drie minuten werkt Hamed zich naar het topje van de piramide. Op de grond volgen de toeristen gespannen zijn halsbrekende toeren.

Het piramidebeklimmen heeft Hamed geleerd van zijn vader, die ook al gids op de piramide van Cheops was. Van zijn vader leerde hij de beste en de kortste weg naar boven en hij raakte als het ware vertrouwd met elke steen, die het kolossale monument telt. Verder heeft Hamed zijn prestatie te danken aan zijn lenigheid en het feit, dat hij iedere dag traint. Daardoor kan hij in recordtijd tegen de piramide opklauteren als een kat en afdalen als een kangoeroe, springend van steen op steen.

Beneden kijken de toeristen ademloos naar de halsbrekende toeren van Hamed. Ze verwachten dat hij elk ogenblik naar beneden zal storten, en wie de piramide eenmaal gezien heeft, weet dat hij bij een val weinig kans

Hamed Mohamed Ali bezig met de beklimming. Als een kat kruipt hij omhoog langs de steile wand van de piramide van Cheops. Het is zwaar werk en de zon brandt onbarmhartig op de stenen.

maakt het er levend af te brengen. Maar er is Hamed nog nooit iets overkomen; hij is weleens een stukje uitgegleden, maar een ernstig ongeluk is er nog nooit gebeurd. Als hij na zijn tocht naar boven en naar beneden weer op de begane grond staat, gaat er steevast een luid applaus op en regent het geldstukken aan zijn voeten. Hij dankt met een buiging en trekt zich even terug om op adem te komen, want aanstonds verschijnen er weer nieuwe toeristen en moet hij zijn krachttoer herhalen.

Afgezien van het geld, dat hij heeft gekregen van koning Ibn Saoed, heeft Hamed al een aardig kapitaaltje overgehouden aan zijn demonstraties. Een tijdje geleden heeft iemand het plan geopperd om in of aan de piramide een lift te maken, zodat de toeristen zonder moeite naar de top konden, maar toen hebben de gidsen met Hamed aan het hoofd zich krachtig verzet, want zij zagen hun broodwinning in gevaar komen. Ze kunnen nu gerust zijn, want het plan van de lift is in de doofpot gestopt en er valt nog steeds geld te verdienen met het op en af klauteren van het grafmonument van farao Cheops. Een gemakkelijke manier om aan je dagelijks brood te komen is het zeker niet, maar ja, alles went op de duur!

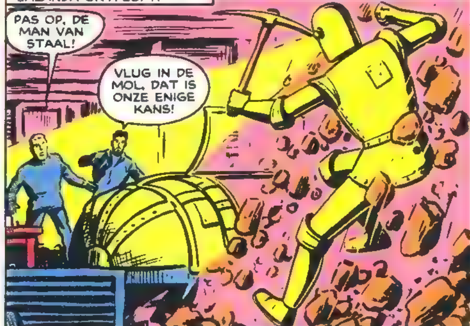
Een groepje toeristen arriveert bij de piramide van Cheops. Het laatste stuk van de tocht leggen ze meestal per kameel af.

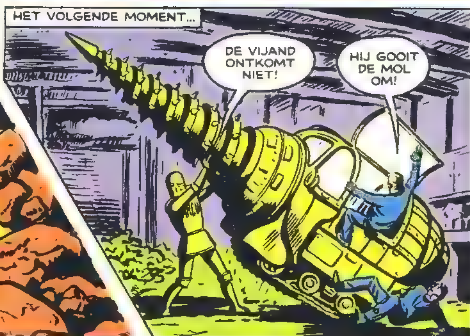

DE MAN VAN STAAL

TED EN KEN ZIJN OP ZOEK NAAR ARCHIE, DIE NIET MEER NAAR DE BEVELEN VAN DE ZENDER LUISTERT EN OP ZIJN EIGEN HOUTJE DE JACHT OP DE BOEVEN MET DE GROEISTRALER WEER GEOPEND HEEFT...

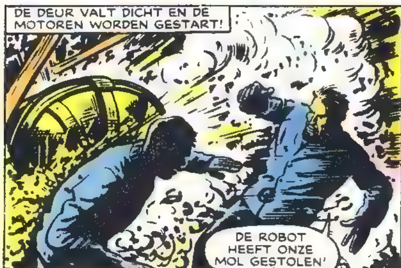

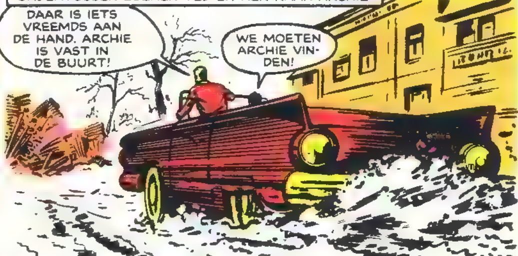

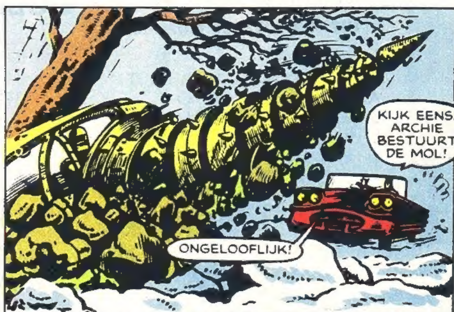

ARCHIES MECHANISME IS STUK. IK MOET HET EERST REPAREREN!

KIJK EENS, ARCHIE BESTUURT DE MOL!
ONGELOOFLIJK!

WAT IS DAT?

SALANDA EN RICCO NADEREN...
DAT ZIJN TED EN KEN! OP HUN BEVEL HEEFT DE ROBOT DE MOL GESTOLEN!

RICHT DE STRAAL OP DIE BOOM: WE MOETEN DIE ZENDER HEBBEN!

DE TAKKEN GROEIEN FABELACHTIG SNEL...
WE HEBBEN JOUW APPARAAT NODIG OM DE MOL TERUG TE KRIJGEN!

ZE WETEN NIET DAT ARCHIE STUURLOOS IS! NIET DAT HET ONS IETS HELPT!

SALANDA STEELT DE ZENDER VAN DE HULPELOZE TED...
WE MOETEN DE ROBOT DICHT NADEREN OM HEM TE LATEN GEHOORZAMEN!
NIEMAND DOET ONS IETS. BINNENKORT HEBBEN WIJ ARCHIE, DE MOL EN DE GROEISTRALER!

GEEN PANIEK, KEN. WE ZULLEN ARCHIE VINDEN NOG VOOR DE BOEVEN HEM IN HUN MACHT HEBBEN!

WOORDEN LIJMEN

ON — OOK
VAL — AAR
WIN — RAAD
MA — ES
KAM — EER
WIE — RIJS

Door één letter erbij te zoeken kun je deze woordjes aan elkaar lijmen. Dat gaat zo: De woordjes in de eerste rij moet je laten staan. Op de plaats van het streepje komt één letter en daarachter een van de woordjes uit de tweede rij, die dus niet in de goede volgorde staan. Je moet goede woorden maken en alleen zelfstandige naamwoorden!

Voorbeeld: kan — oor wordt, door er de letter t tussen te plaatsen, kantoor. De nieuwe letters vormen van boven naar beneden gelezen de naam van iets dat elk jaar terugkomt.

OPLOSSINGEN VAN DE PUZZELS UIT HET VORIGE NUMMER

Kruiswoordpuzzel

```
  O R D E   K R O T
A   U I L   O O K   K
B R I E F   S L A A N
E E N   T O T   P R O
L E E M   N   P I E P
      I N D I A
K L A S   E   S N O R
L A S   B R IJ  O O I
E M M E R   S N E R T
I   A G A   J A S   S
  K N O T   E R T S
```

Cijferpuzzel

In een boom achter 't huis zit een spreeuweman;
Hij heeft zijn metaalgroene jasje an
Met spikkeltjes grijs en goud.
Hij klept met zijn vleugels, hij tjilpt en fluit
En slooft zich eigenlijk vreselijk uit
Met wat hij voor zingen houdt.
Je kunt het hem aanzien, hij denkt gewis,
Dat hij een groot zanger is.

De gevraagde woorden zijn: 1 wei, stal; 2 fout; 3 wijzer; 4 verjaardag; 5 Bach; 6 kam; 7 punt.

DUBBELWOORDEN

Hier zijn weer eens zes woorden, die een dubbele betekenis hebben. De eerste betekenis is al gegeven, maar de tweede moeten jullie zien te vinden.

1. STRENG is een hoeveelheid wol, maar betekent ook . . .
2. GANS is een vogel, maar betekent ook . . .
3. WEG is een straat of pad, maar betekent ook . . .
4. ZIN is een groep bij elkaar horende woorden, maar betekent ook . . .
5. SCHEL is een klokje of bel, maar betekent ook . . .
6. TOCHT is een trekwind, maar betekent ook . . .

VISITEKAARTJE

C. A. SWIER
HULST

Welk beroep heeft deze meneer?

VOGELPUZZEL

In deze figuur moeten de namen van 17 vogels komen te staan, 9 horizontaal en 8 verticaal. Om het niet al te moeilijk te maken, zijn alle voorkomende klinkers al op hun plaats gezet. Succes ermee!

ZOEKPLAATJE

wie weet het?

1. FOSSIEL
a. Tuingereedschap
b. Versteend overblijfsel van dieren of planten
c. Schaaldier
2. TOPAAS
a. Edelsteen
b. Hoge speelkaart
c. Bloemenaam
3. MORTEL
a. Strobloem
b. Metselspecie
c. Knaagdier
4. AUCUBA
a. Tropisch eiland
b. Dans
c. Sierstruik
5. PIEREMENT
a. Draaiorgel
b. Zeewering
c. Wormenbakje
6. OPOSSUM
a. Muziekteken
b. Kunstmest
c. Buidelrat

Alona Wildebrab

Zal Alona's vader haar komen halen
Lees volgende week verder.

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.